

**Μόνο η ταξική πάλη
μπορεί ν' αλλάξει το σκηνικό**

Μοντάροντας κοινωνικά αμορτισέρ

■ Σκάνδαλο Μονής
Βατοπεδίου
**Πληθαίνουν οι...
παραπλανημένοι**
**Καραμπινάτες οι
ποινικές ευθύνες
για το δάσος της
Ουρανούπολης**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

■ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»
**Καλωσορίσατε
στο
Θηριοτροφείο**

ΣΕΛΙΔΑ 10

■ Εφαρμόζουν στη ζούλα
το «πολλαπλό
σύγγραμμα»
**Εκβιάζουν τους
φοιτητές**

ΣΕΛΙΔΑ 11

■ Παγκόσμια
καπιταλιστική κρίση
**Τις χειρότερες
μέρες δεν τις
έχουμε ζήσει
ακόμα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

■ Πακιστάν
**Το τρίτο
μέτωπο του
πολέμου
«κατά της
τρομοκρατίας»**

ΣΕΛΙΔΑ 4

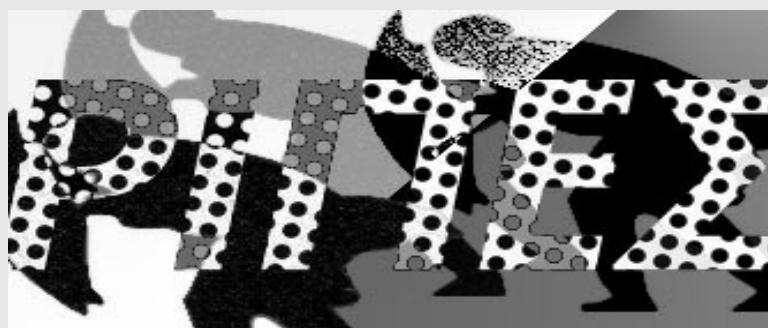
■ Ασφαλιστικό
**Αντεπίθεση
με τα ΒΑΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

27/9: Ημέρα τουρισμού, Ταϊβάν, Χονγκ Κόνγκ: Φεστιβάλ φεγγαριού 27/9/1831: Διλοφονία λοιδόν της Καποδιστρια από Κωνσταντίνο-Γεώργιο Μαυροχάλη 27/9/1906: Απογραφή Ελλήνων (2.630.000) 27/9/1916: Η Ελλάδα κηρύσσει τόλεμο στη Βουλγαρία 27/9/1940: Υπογραφή συμμαχίας Ιταλίας-Γερμανίας («Άξονας») 27/9/1940: Ενωση Ισπανίας-Άξονα και εισβολή στην Ινδοκίνα 27/9/1942: Ιδρυση ΕΑΜ 27/9/1944: Σύμφωνο Καζέρτας (Σαράρφες, Ζέρβας, Σκόμπυ) 27/9/1977: Βόμβα στο σπίτι του Θ. Καφέρη, δημιορχου χούντας στην Καλλιθέα 27/9/1996: Κατάληψη Καμπούλ από Ταλιμπάν, ανατροπή προέδρου Ραμπανί 27/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Β' στην Ελλάδα 28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1864: Ιδρυση Πρώτης Διεθνούς (Λονδίνο, Μαρξ-Ενγκελς) 28/9/1876: Ιδρυση ελληνικού χρηματιστηρίου (Κουμουνδούρος) 29/9: Παγκόσμια ναυτική ημέρα, ημέρα γλωσσών, Μπρουνέι: Ημέρα συντάγματος 29/9/1829: Ιδρυση Scotland Yard 29/9/1971: 16μηνη φυλάκιση στην Αμαλία Φλέμιγκ για αρωγή στην απόπειρα διαφυγής Παναγούλη 30/9: Ημέρα μετάφρασης, Μποτοσουάνα: Ημέρα Μποτοσουάνα (1966) 30/9/1966: Παραπομπή σε δίκη για την υπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ» των Παπανδρέου, Βαρδινογιάννη, Πακωνοσταντίνου, Χούτα και 28 αξιωματικών 30/9/1988: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υποβάλλεται σε εγχείρηση ανοικτής καρδιάς (Χέρφιλντ) 30/9/1970: Ποινές φυλάκισης 13-20 μηνών στους υπεύθυνους της εφημερίδας «Έθνος» για «απειθεία σε διαταργή στρατιωτικής αρχής και διασπορά φευδών ειδήσεων» 1/10: Ημέρα μουσικής, γηρατειών, κατά της ηπατιτίδας C, χορτοφάγων, Καμερούν: Ημέρα ενοποίησης (1961), Νιγηρία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Νότια Κορέα: Ημέρα αεροπορίας 1/10/1946: Τέλος δίκης Νυρεμβέργης (22 ηγέτες ναζί ένοχοι, Γκέρινγκ και Φον Ρίμπεντροπ σε θάνατο) 1/10/1949: Ανακήρυξη Λ.Δ. Κίνας 1/10/1986: Διλοφονία Μιχάλη Πρέκα (Καλογρέζα) 1/10/1975: Εμφάνιση E.O. GRAPPO (Ισπανία) 1/10/1987: Ο Καρλ Μαρξ εκδίει το «Κεφαλόι» 1/10/1994: Το πλοίο «La Guardia» απελευθερώνει 400-800 τόνους πετρελαίου στον κόλπο της Ελευσίνας 2/10: Ημέρα κατοικίας, Γουνιέα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1958) 2/10/1987: Γέννηση Μοχάμετ Γκάντι 2/10/1972: Οι Δανοί με δημοψήφισμα εγκρίνουν ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ 3/10: Μπαρμπάντος: Ημέρα ηνωμένων εθνών, Γερμανία: Ημέρα επανένωσης (1990), Ιράκ: Ημέρα ανεξαρτησίας, Νότια Κορέα: Ημέρα ίδρυσης (233 π.Χ.) 3/10/1993: Θάνατος Κατερίνας Γάγος 3/10/1929: Ιδρυση Γουγκοσλαβίας (Σερβία, Κροατία, Σλοβενία) 3/10/1906: Το SOS καθορίζεται ως διεθνές σήμα κινδύνου 3/10/1952: Πρώτη πυρηνική δοκιμή Αγγλίας (παραλία Αυστραλίας) 3/10/1974: Αρχή δικτυών για το σκάνδαλο Watergate 3/10/1970: Εκρήξη βόμβας (ΠΑΚ) στον εθνικό κήπο, σύλληψη τριών μελών 3/10/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε δύο αυτοκίνητα Αμερικάνων (Ν. Σμύρνη, Βριλήσσια).

● Σαμπάνιες άνοιξαν στο Καστρί, καφέδες της παρηγοριάς σερβιρίστηκαν στο Πανόραμα ●●● Και ο καλυτερότερος ο Γιωργάκης ●●● Αντε, και πρωδυμουργός, για να σάκεσε ο Μητσοτάκης ●●● Κύκλους κάνει η καπιταλιστική κρίση, κύκλους και η αστική πολιτική ●●● Μόνο η προλεταριακή επανάσταση δε λέει να κάνει το δικό της κύκλο ●●● Οχι πως χάσαμε τη ντετερινιστική αισιοδοξία μας, αλλά υπάρχει και το γαμώτο ●●● Και ως γνωστόν, η στήλη ασχολείται αφεκτά μ' αυτό ●●● Διότι, εκτός από τη λογική, υπάρχει και το συναίσθημα, όπως λένε ●●● Αυτουνού του τέως πράσινου υφουπουργού Φωτιάδη κάποιος πρέπει να του πει πως όσο μιλάει τόσο επιβαρύνει τη δέση του ●●● Διότι επί υφουπουργίας του η ΚΕΔ της Ξάνθης υπέγραψε πρωτόκολλο παράδοσης παραλαβής των εκτάσεων της Βιστωνίδας ●●● Ενήργησε, άραγε, ερήμην του ο διευδυντής της ΚΕΔ; ●●● Χιλιόμετρο-χιλιόμετρο εγκαινίαζει τον υπό κατασκευή οδικό άξονα στο πέταλο του Μαλιακού ο Σουφλιάς ●●●

Μεγάλες Λαλιώτη, σχολή δημιούργησες ●●● Βέβαια, με το ρυθμό που προχωρά το έργο, δα μείνουν μερικά χιλιόμετρα και για την επόμενη κυβέρνηση ●●● Οπότε οι Πασόκοι μπορούν να ελπίζουν ●●● Μετά τις «επαγγελματικές νίκες» στο ποδόσφαιρο, μαθάνουμε τώρα και τις «εποικοδομητικά ασφερίς» διακρατικές συμφωνίες ●●● Κάτι τέτοιο ετοιμάζουν η Μητσοτάκη-Κουβέλου με τον Μιλόσοβικι στο «Μακεδονικό» ●●● Θα είναι, λέει, μια συμφωνία που η κάθε πλευρά δια μπορεί να την παρουσιάζει κατά το δοκούν στο εσωτερικό της χώρας της

●●● Μια ωραία ατμόσφαιρα είναι όλοι τους εκεί στη ΝΔ ●●● Αντε να κάνειν ανασχηματισμό ο Καραμανλής, μπας και συμβαζευτούνε λίγο ●●● Άλλα ο Καραμανλής—λένε τα παπαγαλάκια του Μαξίμου—δε λειτουργεί υπό πίεση ●●● Σωστά, όπως άλλωστε αποδεικνύεται και από το ξωπέταγμα του Βουλγαράκη και την επιστροφή της Μάρας στα οικιακά ●●● Με όλη την άνεση έγιναν, όπως ήταν προγραμματισμένα... προ καιρού ●●● Ο πρωδυμουργός πρέπει να διευρύνει τον κύκλο των συνομιλητών του, υποστηρίζει ο Αρούλης ●●● Προφανώς εννοεί (και)

◆ Ο Γιωργάκης πήγε να ευχηθεί στον Κύρκο για τα γενέθλιά του... ένα μήνα πριν. Κι αυτός τον δέχτηκε! Και η είδηση, φυσικά, δόθηκε από το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Τόσο... ιδιωτική ήταν η επίσκεψη. Ετσι, δεν έμεινε σε κανέναν η απορία «με ποιον είναι ο Κύρκος». Με το ΠΑΣΟΚ είναι ο άνθρωπος και κάνει τα πάντα για να ενισχύσει σημειολογικά την ανάγκη συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ. Οι Συναιστισμένοι, βέβαια, τον έχουν «γραμμένο» τον Κύρκο, όμως στους ψηφοφόρους τέτοιες ενέργειες μετράνε. Εχουν τη δική τους συμβολή στην αναστροφή του υπέρ ΣΥΡΙΖΑ ρεύματος.

◆ Μας το θύμισε ο «Ριζοσπάστης» και το αναπαράγουμε, γιατί είναι ιδιαίτερα

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

- Ο Κ.Β. 20 ευρώ
- Οι Μ.Β.-Ε.Μ. 100 ευρώ
- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ
- Ο Χ.Τ. 500 ευρώ

χαρακτηριστικό. Οταν το ΠΑΣΟΚ δοκίμισε να ξεπουλήσει την Ολυμπιακή, η ΝΔ ως αντιπολίτευση ξεσπάθωσε. Ολόκληρο πόνημα έγραψε στην Τεγοπουλειάδα, στο οποίο διαβάσαμε και το εξής εκπληκτικό: «"Πλατιά λεωφόρος για τη διάδοση του ελληνικού πολιτισμού" είναι για τον καπετάν Παναγιώτη η θάλασσα!!! Ούτε οι επαγγελματίες κόλακες που σιτίζουν στις αυλές των βασιλιάδων του Μεσαίωνα δεν εκστόμιζαν τέτοιες αιδιαστικές κολακείες.

◆ Γίγαντας ο Μάκης Κουρής. Παρήγγειλε δημοσκόπηση που έβγαλε (μόνη αυτή) τη ΝΔ να προηγείται του ΠΑ-

ρές και κρατούσαμε εκτός την κυβέρνηση. Οι αγρόες απέτυχαν. Τόνι Μπεν (πρώην υπουργός των Εργατικών)

Στην πραγματικότητα συνέχιζουμε ένα σύστημα όπου τα κέρδη ιδιωτικοποιούνται και οι ζημιές κοινωνικοποιούνται.

Nouriel Roubini, καθηγητής Οικονομικών, New York University

Οταν τα πράγματα πήγαιναν καλά εθεωρείτο έγκλημα καθοσιώσεως ακόμα και η παραμικρή κρατική παρέμβαση. Τώρα, οι ιδιοί iεροφάντες της ανεξαρτησίας

σίας των αγορών χειροκροτούν

το κράτος, που σπεύδει με δημόσιο χρήμα να ξελαστώσει τους πρωτεργανιστές του τζόγου. Και δυστυχώς, όχι γιατί διδάχθηκαν από τα γεγονότα. Είναι σχεδόν σίγουρο πως όταν η κατάσταση εξαμαλυνθεί θα ξαναερισθεί σαν απόλυτες αλήθειες τα ίδια ακριβώς ιδεολογίατα, που προκάλεσαν τη σημερινή κρίση.

Σ. Λυγερός (Καθημερινή)

Το ΠΑΣΟΚ το τελευταίο διάστημα κάνει μια προσπάθεια -είναι φανερό- να υιοθετήσει μέρος των προτάσεων και των προ-

ρείται διεθνής διαφήμιση, όπως διαφήμιση θεωρήθηκε η φωτογράφιση στην Ακρόπολη του Αρούλη με το γνωστό μόδιστρο Χίλφιγκερ. ◆ Οπως γνωρίζετε, η έννοια του «αποκλειστικού» μας είναι ξένη. Γι' αυτό και χαιρόμαστε όταν στον αστικό Τύπο διαβάζουμε, έστω και με καθυστέρηση, θέματα σχετικά με σκάνδαλα που προκύπτουν αποκαλύψει.

◆ Και βέβαια ήταν στημένη η δίκη και βέβαια αποτελεί πλήγμα στον κοινοβουλευτισμό η καταδίκη Κεφαλογιάννη. Αλίμονο αν ο βουλευτής (και τη βουλευτής, με ιστορία) δε μπορεί να κάνει το νταβατζίλικι του και να υπερασπίστει τους εκλεκτούς φημοφόρους του. Τότε ποιος είναι ο ρόλος του; Να πηγαίνει σε διαδηλώσεις και να βγάζει φωτογραφίες;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και δεν υπάρχει πτώση του ποσοστού της Νέας Δημοκρατίας, αλλά «πτώση» ηθικού. Αυτό λοιπόν πρέπει να εξεταστεί.

Βαγγέλης Μεϊμαράκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δάρω 90.000.000 ευρώ έκανε ο υπουργός Ανάπτυξης Χ. Φώλιας στην ΕΠΑ Αττικής, περιορίζοντας κατά 500 χιλιόμετρα το

■ Λιντσάρισαν εργοστασιάρχη στην Ινδία

Ξεχείλισε η ταξική οργή

Στους «Εχθρούς», το καλύτερο ίσως θεατρικό έργο του Μάξιμ Γκόρκι, η δράση κορυφώνεται, όταν οι εργάτες σκοτώνουν έναν εργοστασιάρχη. Ο συγγραφέας κάνει ένα σχόλιο πάνω στην αυθόρμητη προλεταριακή πάλη και την παρέμβαση των Μπολσεβίκων με σκοπό να δώσουν σ' αυτή την πάλη συνειδητή επαναστατική κατεύθυνση, «συγχωνευόμενοι» μαζί της. «Μην κλαις καρδούλα μου, οι άνθρωποι αυτοί θα νικήσουν» είναι η τελευταία ατάκα του έργου.

Μας ήρθε στο μιαλό το αριστούργημα αυτό του ρώσου προλεταριακού συγγραφέα, καθώς διαβάζαμε την ειδηση για το λιντσάρισμα ενός διευθυντή εργοστασίου στην Ινδία από τους εξαιριωμένους εργάτες, όταν η ιταλική εταιρία τους ανακοίνωσε ότι τους απολύει. Ακολούθησαν τα γνωστά: Η Αστυνομία συνέλαβε 63 άτομα και σύγουρα κάποιοι απ' αυτούς θα δικαστούν και θα πεταχτούν να σαπίσουν σε κάποιο μπουντρούμι. Η πράξη αυτή, όμως, αυτό το ξεχείλισμα της ταξικής οργής, που φτάνει μέχρι την αφαίρεση της ζωής του ταξικού αντίπαλου, θα θυμίζει για πάντα πως ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία δεν υπάρχει δρόμος συμβιβασμού. Θα θυμίζει πως η εργατική τάξη μόνο με τη βίαιη κατάληψη της εξουσίας, την απαλλοτρίωση των καπιταλιστών και το τοσκισμα του κρατικού τους μηχανισμού μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και μαζί ολόκληρη την κοινωνία.

■ Ασφαλιστικό

Αντεπίθεση με τα ΒΑΕ

Δεν λέει τίποτα καινούργιο η έκθεση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής για το Ασφαλιστικό. Απλά, δημοσιοποιήθηκε τώρα, γιατί αυτό προβλέπεται από το νόμο. Και βέβαια, η ευκαιρία δεν έμεινε αναξιοποίητη. Η μεν αντιπολίτευση κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι δεν έλυσε το Ασφαλιστικό με το νόμο Πετραλιά, η δε κυβέρνηση υποστήριξε πως η Αρχή στηρίζεται σε παλιά στοιχεία, τα οποία «έχουν αλλάξει άρδη», μετά την ψήφιση του νόμου Πετραλιά, και το μόνο που επιβεβαιώνει η έκθεση της είναι η «αναγκαιότητα της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης».

Τι σάι Εθνική Αναλογιστική Αρχή είναι αυτή, που δημοσιοποιεί έκθεση στηρίζομενη σε μπαγιάτικα στοιχεία (από τη μελέτη που είχε ανατείθει στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας και η οποία χρυσοπληρώθηκε χωρίς να χρησιμεύσει σε τίποτα), χωρίς να μπει στον κόπο να τα επικαιροποιήσει με βάση τον πρόσφατα ψηφισμένο νόμο; Σιγά που θα κάθονταν να κάνουν επικαιροποιήσεις. Άλλωστε, η αποστολή τους είναι καθαρά προπαγανδιστική. Να φέρνουν κατά καιρούς στο προσκήνιο το Ασφαλιστικό, να δημιουργούν κλίμα με την καταστροφολογία και να στρώνουν το δρόμο σε νέες ανατροπές σε βάρος των εργαζόμενων και συνταξιούχων. Αυτό έκαναν και τώρα, εισηγούμενοι τη θέσπιση γενικού ορίου συνταξιοδότησης (χωρίς καμιά

πρώωρη, δηλαδή), τον καθορισμό ενιαίας μεθόδου υπολογισμού των συντάξεων και των αναπροσαρμογών τους (εξίσωση προς τα κάτω) και τη σταδιοκή σύγκλιση των παροχών Υγείας (στον κοινό παρονομαστή του πιο άθλιου επιπέδου παροχών).

Μας θυμίζει, λοιπόν, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, ότι οι ανατροπές στο Ασφαλιστικό δεν τελειώσαν με το νόμο Πετραλιά, όπως δεν είχαν τελειώσει και με τους προηγούμενους ασφαλιστρικούς νόμους. Άλλωστε, έχει ανοίξει το θέμα της κατάργησης των Βαρέων και Ανθυγεινών (BAE) και η κυβέρνηση περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να νομοθετήσει σύμφωνα με τις υποδείξεις της κακόφημης επιτροπής Μπεχράκη.

Αυτή η υπενθύμιση πρέπει να «διαβαστεί» και με διδοκτικό τρόπο. Η μάχη οπισθοφυλακών, στην οποία χρόνια τώρα επιδιδονται οι εργαζόμενοι, με όλο και πιο απογοητευτικά γ' αυτούς αποτελέσματα, μόνο ήττες συσσωρεύει. Το Ασφαλιστικό πρέπει να τεθεί συνολικά σε καθαρά ταξική βάση, για να υπάρχουν περιθώρια μικρών έστω νικών στον αμυντικό αγώνα. Η επίθεση στα BAE είναι μια ευκαιρία για ταξική αντεπίθεση. Η κατάργηση τους είναι ένας κρίσιμος κρίκος στην αντασφαλιστική αλυσίδα. Αν δεν περάσει, τότε μπορεί αυτή η επιμέρους νίκη να χρησιμοποιηθεί ως εφαλτήριο για αντεπίθεση.

Ο λαός σαν κοπάδι

Οσο περνούν οι μέρες τους περισσότερο ο Καραμανλής θυμίζει το Σημήτη του 2003. Ενας πρωθυπουργός άψυχος, βαλλόμενος παντοχόθεν: Από το λαό που στενάζει υπό το βάρος της ακρίβειας, της ανεργίας, της αβεβαιότητας για το μέλλον και το μόνο που έχει να του υποσχεθεί είναι περισσότεροι φρόνι. Από το εσωτερικό του κόμματος του, όπου έχει καθαίσει κάθε έλεγχος και οι διάφοροι υπουργίσματος ζητούν αποκατάσταση, βλέποντας πως ο καιρός «μαζεύει» και ενδεχομένως να μη προλάβουν να γευτούν τα «καλά» μιας υφυπουργικής έστω θητείας. Από τους μινιτάρχες που του στήριξαν, οι οποίοι βλέπουν ότι το άλογο δεν τραβάει άλλο και πρέπει να επενδύσουν αλλού, γιατί το σύστημα δε μπορεί να μείνει χωρίς εναλλακτική λύση.

Ξεφορτώνεται υπουργούς, ενδεχομένως να ξεφορτωθεί ακόμα και τον «πιστό» του Θεόδωρο, προσπαθεί να κλείσει παραστηνακές συμφωνίες, κάποιοι στηγμή θα κάνει και ανασχηματισμό, αλλά ο παλιός «παντοδύναμος» Καραμανλής δε θα ξαναγίνει. Η μπιλία έχει «κάτσει» πλέον στη Γιωργάκη. Οχι πως τον γυνατάρουν οι μινιτάρχες και οι λομπίτσες τους (αυτοί δε γυνατάρουν κανέναν

πέρα από τον εαυτό τους), αλλά πρέπει να εξασφαλιστεί βιώσιμη λύση στο πλαίσιο του δικομματισμού, γιατί δεν επιθυμούν περιπτέτες με κυβερνήσεις συνεργασίας που είναι ευάλωτες. Θα προτιμούσαν μια κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού», αλλά εδώ είναι Βαλκανία και όχι Γερμανία. Αν δεν έχουν άλλη λύση, θα πάξουν πολύ δυνατά αυτό το «χαρτί» (ήδη το ιδεολογικό πλαίσιο όχι φτιαχτεί από παλιότερα). Μια εναλλακτική λύση θα ήταν κυβέρνηση τεχνοκρατών με τη στήριξη των δυο μεγάλων κομμάτων και δεν οποκλείεται τα σχετικά σενάρια ν' αρχίσουν να κυκλοφορούν στην πάτσα.

Τα εργαλεία με τα οποία διαμορφώνονται οι πολιτικές εξελίξεις είναι γνωστά. Καταρράς, είναι τα σκάνδαλα, οι αποκαλύψεις για τα οποία δίνουν τη δυνατότητα για ξεκαθάρισμα λογαριασμών και για θέσιμο του πολιτικού προσωπικού σε ομηρία. Υστερά, είναι τα γκάλοπ, σε εβδομαδιαία βάση πλέον, με τα οποία φτιάχνεται το κλίμα. Τέλος, ακολουθούν οι υποδείξεις προς το πολιτικό προσωπικό. Υποδείξεις όχι μόνο για τα πρόσωπα (είναι γνωστό ότι επιχειρηματικοί όμιλοι «διορίζουν» βουλευτές, υπουργούς, ακόμη και στελέχη στα

καθοδηγητικά όργανα των αστικών κομμάτων), αλλά και για τις προτεροιότητες της πολιτικής.

Δείτε, για παράδειγμα, τις προειδοποιήσεις προς το ΠΑΣΟΚ, να μην ενθαρρύνει απεργίες και να μη στηρίξει απεργίες που θα εκδηλωθούν. Αναφέρονται σε απεργίες κλάδων, που έχουν συγκεκριμένα αιτήματα, και όχι στις σπάνιες, εθμοτυπικές 24ωρες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, που δεν ενοχλούν κανένα και θεωρούνται ως εκδηλώσεις συστημής συμπεριφοράς (κάτι σαν ανεπίσημες αργίες). Απήργησε το «πράσινο» συνδικάτο των εφοριακών και το ΠΑΣΟΚ δεν έβγαλε άνω. Απεργούν οι τελωνειακοί και εφοριακοί πόρτα στη Χαρ. Τρικούπη. Ξεσκόνονται οι εργαζόμενοι στην Ολυμπιακή και το ΠΑΣΟΚ αποφάσισε ότι ο Γιωργάκης δε θ' ανακατευτεί καθόλου. Μόνο ο Ρογκούσης. Η επίσημη δικαιολογία είναι πως δεν πρέπει να τρομάξει ο «φεσαίος χώρος». Η αλήθεια είναι πως το ΠΑΣΟΚ έχει προειδοποιήσει και δε θέλει να τρομάξει την πλουτοκρατία. Προς την εξουσία η ομάδα Γιωργάκη θα βαδίσει με τη στήριξη των ΜΜΕ και θα την κατατάξει όταν φθαρεί τελείως ο Καραμανλής. Το ίδιο, άλλωστε, έκανε και ο σημερινός πρωθυπουργός. Ο

παράγοντας «λαϊκές κινητοποιήσεις» δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί, δεν πρέπει να παιάξει κανένα ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις. Παρέμβαση σε κινητοποιήσεις επιτρέπεται μόνο όταν δε μπορούν ν' αποτραπούν και με στόχο τον έλεγχο και τη χειραγώγηση τους.

Είναι η πρώτη φορά από τη «μεταπολίτευση» του 1974 που ο λαός αντιμετωπίζεται τόσο απροκάλυπτα σαν κοπάδι. Οι συστηματικές δυνάμεις εκμεταλλεύονται την απογοήτευση, την ηττοπάθεια, την παθητικότητα, τον ατομοκεντρισμό και επιβάλλουν το «νόμο» τους, χωρίς να χρειαστεί να καταφύγουν σε ιδιαίτερα βίαια μέσα (όταν ο κόσμος δε βρίσκεται στους δρόμους, η «καθαρή» καταστολή δεν έχει ρόλο). Είναι χαρακτηριστικό πως η λογική του κοπαδιού αναπτύχθει απ' όλο το κοινοβουλευτικό πολιτικό φάρμα, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχει κάθε κόμμα. Δείτε για παράδειγμα το ΣΥΡΙΖΑ, πώς προσπαθεί με προπαγανδιστικά τσολιμάκια να εξασφαλίσει δημοσκοπική στήριξη. Δείτε τον Περισσό που κηρύσσει την αναποτελεσματικότητα των αγώνων και την αποτελεσματικότητα της αλλαγής των κοινοβουλευτικών συσχετισμών.

Λίγες ώρες μετά την πρώτη Λεμφάνιση του νέου πακιστανού προέδρου Ασίρ Ζαρντάρι στη βουλή, κατά την οποία κάλεσε τον πακιστανικό λαό να ενωθεί για να εξαλείψει την τρομοκρατία, οι ισλαμιστές μαχητές πέταξαν το γάντι στον ίδιο και τους αμερικάνους πάτρωνές του. Το πεντάστερο ξενοδοχείο της αμερικάνικης αλυσίδας Marriott μετατράπηκε σε ερείπια από επίθεση αυτοκτονίας με φορτηγό φορτωμένο με 600 κιλά εκρηκτικής ύλης. Οι νεκροί τουλάχιστον 60 και οι τραυματίες περισσότεροι από 257. Ανάμεσα στους νεκρούς 20 ξένοι, αμερικάνοι και ευρωπαίοι διπλωμάτες, αμερικάνοι πεζοναύτες και ξένοι επιχειρηματίες.

Το ξενοδοχείο Marriott ήταν μια δύσις ηρεμίας για διπλωμάτες και πολιτικούς, αλλά ως σύμβολο των ΗΠΑ και της Δύσης είχε γίνει τρεις φορές από το 2004 στόχος επιθέσεων από τους ισλαμιστές μαχητές. Γι' αυτό και είχαν ενισχυθεί πολύ τα μέτρα ασφάλειας. Ογκώδη μεταλλικά και τοιμεντένια εμπόδια για τα αυτοκίνητα είχαν τοποθετηθεί γύρω από το ξενοδοχείο, όλα τα αυτοκίνητα που έμπιπναν περνούσαν από αυστηρό έλεγχο και ο προθάλαμος του ξενοδοχείου είχε επεκταθεί για να τοποθετηθούν έξτρα μηχανήματα ανίχνευσης από τα οποία περνούσαν όλοι οι εισερχόμενοι. Ομως κανένα από τα αυστηρά μέτρα και τα υπερσύγχρονα μηχανήματα ασφάλειας δεν μπόρεσε

■ Πακιστάν

Το τρίτο μέτωπο του πολέμου «κατά της τρομοκρατίας»

να προστατέψει τους υψηλούς επισκέπτες του.

Εικασίες για την πολύνεκρη επίθεση τη συγκεκριμένη στιγμή υπάρχουν αρκετές. Ομως πάνω απ' όλα, η επίθεση αυτή ήταν μια απάντηση στον πόλεμο που έχει ξεκινήσει η πακιστανική στρατιωτική ηγεσία, σε συνεργασία με τους Αμερικάνους, από τις αρχές Αυγούστου, στις φυλετικές παραμεθόριες περιοχές του Πακιστάν, με επίκεντρο την περιφέρεια Βαγιάρ. Και το μήνυμά της σαφέστατο: «μπορούμε να χτυπάμε όποιο στόχο θέλουμε και θα το κάνουμε μέχρι η πακιστανική κυβέρνηση να σταματήσει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις».

Είναι βέβαιο ότι ο Λευκός Οίκος θα χρησιμοποιήσει την επίθεση στο Marriott για να πιέσει αικόμη περισσότερο την πακιστανική πολιτική και στρατιωτική ηγεσία να επεκτείνουν και να κλιμακώσουν τον πόλεμο στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές και παράλληλα να εγκαταλείψουν τις όποιες επιφυλάξεις διατηρούν ακόμη σχετικά με την ανοιχτή συμμετοχή του αμερικανικού στρατού στο έδα-

στον πόλεμο αυτό. Γιατί εκτίμα ότι ο μόνος τρόπος για να κερδίσει τον πόλεμο στο Αφγανιστάν είναι να ανοίξει ένα τρίτο πολεμικό μέτωπο στη δυτική μεθόριο του Πακιστάν για να χτυπήσει τα καταφύγια και τις βάσεις εκποιδευσης και ανεφοδιασμού των Ταλιμπάν και να σταματήσει τη ροή μαχητών στο Αφγανιστάν μέσω των αφγανοπακιστανικών συνόρων. Και το έχει ήδη ανοίξει με τους αλλεπάλληλους βομβαρδισμούς από μη επανδρωμένα αεροσκάφη το τελευταίο διάστημα και με την πρώτη γνωστή χερσαία επιχείρηση του αμερικανικού στρατού στο έδα-

φος του Πακιστάν, στις 3 Σεπτεμβρίου, που προκάλεσε το θάνατο 20 ανθρώπων.

Ο άνθρωπος στον οποίο βασίζονται οι Αμερικάνοι να υπηρετήσει τη στρατηγική τους αυτή είναι κυρίως ο χήρος της Μπεναζίρ Μπουότο και νέος πρόεδρος Ασίρ Ζαρντάρι. Ομως και ο Ζαρντάρι έχει περιορισμένα περιθώρια κινήσεων και είναι δύσκολο να ανταποκριθεί επάρξια στο ρόλο που του έχουν αναθέσει. Γιατί ο αντιαμερικανισμός είναι διαδεδομένος όχι μόνο στους απλούς πολίτες αλλά και στις γραφμές του στρατού, της αστυνομίας και των παρα-

στρατικών μεθοριακών σωμάτων, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Παστούν. Για τους περισσότερους Πακιστανούς οι στρατιωτικές επιχειρήσεις στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές σημαίνουν: «Μουσουλμάνοι σκοτώνουν Μουσουλμάνους για χάρη της Αμερικής». Συνεπώς, η συμπαράσταξή του με το Λευκό Οίκο και η ευθυγράμμισή του με τη στρατηγική του εγκυμονεί τον κίνδυνο μεγάλης αποσταθεροποίησης στο Πακιστάν, γενικευμένης εξέγερσης στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές και επέκτασης της κόλασης του πολέμου σ' όλη τη χώρα. Γιατί είναι βέβαιο ότι οι ισλαμιστές μαχητές θα αισθήσουν και θα κλιμακώσουν τις επιθέσεις τους εναντίον στρατιωτικών και πολιτικών στόχων στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου διαθέτουν δίκτυα υποστήριξης και πολλούς παράνομες πυρήνες. Ομως οι επιπτώσεις αυτές ελάχιστα απασχολούν, όπως φαίνεται, τα αμερικανικά επιτελεία.

Είναι φανερό ότι η απόφαση του Λευκού Οίκου να ανοίξει τρίτο μέτωπο του πολέμου

«κατά της τρομοκρατίας» στο Πακιστάν δεν είναι παρά ομολογία της πατογώδους αποτυχίας των αμερικανονοτοϊκών στρατευμάτων που πολεμούν 7 χρόνια τώρα στο Αφγανιστάν. Είναι απόδειξη της αδυναμίας τους να νικήσουν τους ισλαμιστές μαχητές, που ελέγχουν μεγάλες περιοχές του νότιου και ανατολικού Αφγανιστάν, έχουν δημιουργήσει σοβαρά ερείσματα στις επαρχίες και σε πολλές πόλεις γύρω από την Καμπούλ και επηχειρούν σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων από την αφγανική πρωτεύουσα. Είναι, με δύο λόγια, μια κίνηση απελπισίας, που απειλεί να μετατρέψει όλη την περιοχή σε κόλαση.

Αρκετοί ξένοι αλλά και αμερικάνοι αναλυτές παραλληλίζουν το άνοιγμα τρίτου μετώπου στο Αφγανιστάν με ανάλογες επιλογές του Λευκού Οίκου στον πόλεμο του Βιετνάμ. Το Πεντάγωνο γνώριζε από το 1966 ότι οι βορειοβιετναμέζοι αντάρτες έβρισκαν καταφύγιο στην Καμπότζη. Ομως μόνο όταν άρχισαν να πηγαίνουν όλοι και πιο άσχημα τα πράγματα για τον αμερικανικό στρατό στα μέτωπα του Βιετνάμ, έκανε σημαία στην προπογάνδα του ότι η λύση είναι να καταστραφούν τα καταφύγια των ανταρτών στην Καμπότζη και στο Λάος και το 1969 επέκτεινε το θέατρο του πολέμου στις δυο αυτές χώρες. Με αποτέλεσμα τη συντριπτική ήττα του αμερικανικού στρατού.

■ Ιράκ

Μύθος η επιτυχία της «surge»

χθηκαν 30.000 επιπλέον αμερικανικά στρατεύματα στο Ιράκ. Περίπου 4 εκατομμύρια άνθρωποι ανοικάστηκαν να εκτοπιστούν, από τους οποίους 2 εκατομμύρια κατέφυγαν σε άλλες περιοχές του Ιράκ και άλλα 2 εκατομμύρια σε γειτονικές χώρες, ενώ οι πρώην μικτές περιοχές της Βαγδάτης έγιναν ομογενοποιημένοι σιτικοί ή σουνιτικοί θύλακες.

«Ουσιαστικά, η ερμηνεία μας είναι ότι η βία μειώθηκε στη Βαγδάτη εξαιτίας της ενδοκοινοτικής βίας, που έφτασε στο αποκορύφωμά της ακριβώς όταν επρόκειτο να ξεκινήσει η surge. Τα ευρήματά μας δείχνουν ότι η surge δεν είχε κανένα αξιοσημείωτο αποτέλεσμα, εκτός του ότι έβαλε τη σφραγίδα της επικύρωσης στη διαδικασία της εθνο-σεχταριστικής ομογενοποίησης στις γειτονιές, η οποία έχει τώρα επιπτευχθεί σε μεγάλο βαθμό», δήλωσε, μεταξύ άλλων ο επικεφαλής της ομάδας που έκανε την έρευνα, καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, Τζον Αγκνιου.

Λιγες μέρες πριν από τη δημοσίευση της έρευνας αυτής, ο γνωστός (και από τους πιο αξιόπιστους) ανταποκριτής στο Ιράκ και πολιτικός αναλυτής της βρετανικής εφημερίδας «Independent», Πάτρικ Κόκμπερ, σε σχετικό άρθρο του (14/9/08), καταλήγει

στο ίδιο συμπέρασμα, δίνοντας ταυτόχρονα μια γενικότερη εικόνα της σημερινής κατάστασης στο Ιράκ. Από το όρθρο αυτό μεταφέρουμε τα σημαντικότερα αποσπάσματα.

«Καθώς εγκαταλείπει το Ιράκ αυτή τη βδομάδα, ο απερχόμενος αμερικανός διοικητής, στρατηγός Ντέβιντ Πετρέους, ακούγεται πολύ λιγότερο αισιόδοξος από τον ρεπουμπλικάνο προεδρικό υπουργό, Τζον Μακένι, για την κατάσταση στο Ιράκ. Ο στρατηγός Πετρέους λέει ότι παραμένει «εύθραυστη», ότι οι πρόσφατες επιτυχίες στην ασφάλεια «δεν είναι αμετάκλητες» και ότι «δεν πρόκειται για έναν αγώνα όπου παίρνεις ένα λόρδο, υψώνεις τη σημαία και επιστρέφεις στην πατρίδα για μια παρελαστή νίκη». δεν είναι ένας πόλεμος με ένα απλό σύνθημα».

Συγκρίνετε πις εκτιμήσεις του με την πεποιθήση της Σάρα Πέλιν ότι «η νίκη στο Ιράκ είναι εντελώς ορατή» και την κριτική της στο Μπάρακ Ουτπάτα μότι δεν χρησιμοποιεί τη λέξη «νίκη». Οι ρεπουμπλικάνοι υπουργοί μιλούν για «επιτυχία της surge» -τις αμερικανικές ενισχύσεις που στάλθηκαν την περασμένη χρονιά - παρόλο που οι ισχυρισμοί τους έρχονται εμφανέστατα σε αντίθεση με το γεγονός ότι οι ΗΠΑ πρέπει να διαπρέψουν

περισσότερα στρατεύματα, περίπου 138.000, στο Ιράκ από προηγούμενα. Ενα όλο βαρόμετρο της προγματικής κατάστασης της ασφάλειας στο Ιράκ είναι η αδυναμία των 4.7 εκατομμυρίων προσφύγων, 1 στους 6 του πληθυσμού, που έχουν καταφύγει μέσα και έξω από το Ιράκ, να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Η συνεχίζοντας βία έχει μειωθεί, αλλά το Ιράκ παραμένει η πιο επικίνδυνη χώρα

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» αναφερθήκαμε στην εκδήλωση της χρηματοπιστωτικής κρίσης με την κατάρρευση της τέταρτης μεγαλύτερης επενδυτικής τράπεζας της Αμερικής, της Lehman Brothers, την εξαγορά της Merrill Lynch (τρίτης μεγαλύτερης επενδυτικής τράπεζας των ΗΠΑ) από την Bank of America και τη διάσωση στο παραπέντε της AIG (ενός από τους μεγαλύτερους αντασφαλιστικούς κολοσσούς στον κόσμο) με την παροχή μπόλικου ζεστού χρήματος και το πέρασμα της πλειοψηφίας των μετοχών της στο κράτος. Είχε προηγηθεί η κρατικοποίηση άλλων δύο τραπεζών που εξειδικεύονται στην παροχή στεγαστικών δανείων (της Fannie Mae και της Freddie Mac), μια βδομάδα μόλις πριν την κατάρρευση της Lehman Brothers.

Η κρίση έχει κάνει για τα καλά την εμφάνισή της. Κανείς δε μπορεί να την αμφισβητήσει, κανείς δε μπορεί να την υποτομήσει. Τα πιο έγκυρα αστικά έντυπα (όπως ο Economist) ζωγραφίζουν την πραγματικότητα με τα πιο μελανά χρώματα και ο πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας, ο «γκουρού» της αμερικανικής οικονομίας Άλαν Γκρίνσπαν δηλώνει ότι δεν έχει βρεθεί ακόμα λύση στο πρόβλημα και ότι η οικονομία αποδομείται. Μήπως, όμως, αυτή η κρίση είναι μια «υπερβολή» της «ελεύθερης αγοράς», που θα διορθωθεί αυτόματα ή με... ολήγη κρατική βοήθεια, για να συνεχίστουν τα πράγματα όπως ήταν πριν, ή τα χειρότερα δεν τα έχουμε ζήσει ακόμα;

■ Είμαστε ακόμα στην αρχή...

Η απάντηση που δίνουν στο παραπάνω ερώτημα τα ίδια τα αστικά οικονομικά έντυπα δε χωρά και πολλή αισιοδοξία. Για παράδειγμα, ο Economist^[1] αναφέρει: «Με αυτές τις εξελίξεις η κρίση μπαίνει σε μια νέα και εξαιρετικά επικίνδυνη φάση... Ακόμα κι αν οι αγορές μπορέσουν να σταθεροποιηθούν αυτή τη βδομάδα, απέχουμε πολύ από το να τελειώσει ο πόνος, ο οποίος μπορεί να επεκταθεί... Επομένως, η σοβαρή πιστωτική στενότητα και οι προβλέψεις για χειροτέρευση είναι μπροστά μας».

Η παραπάνω διαπίστωση δεν είναι στον αέρα (ούτε θα μπορούσε άλλωστε, όταν μιλάμε για ένα από τα πιο έγκυρα έντυπα της αμερικανικής κεφαλαιοκρατίας), αλλά αποτελεί συμπέρασμα που βγαίνει από την ανάλυση των οικονομικών δεδομένων. Στα πλαίσια αυτού του άρθρου, όμως, δεν είναι δυνατόν να επεκταθούμε σε μια αναλυτική αποτίμησή τους. Θα σταθύμε σε ορισμένα σημεία που δεχόνται την τάση που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται. Αυτά τα στοιχεία έχουν να κάνουν: 1. Με την αύ-

■ Παγκόσμια καπιταλιστική κρίση

Τις χειρότερες μέρες δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα (2)

ηση της ανεργίας, 2. Με την αύξηση των χρεοκοπιών και 3. Με τις δυσκολίες (στενότητα) πληρωμών.

■ Ανεργία μαινόμενη

Μια ματιά στις οικονομικές στήλες των πιο έγκυρων αστικών εντύπων της Αμερικής αρκεί για να διαπιστώσει κανείς την ολοένα και μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας στις ΗΠΑ. Από το 4.4%, που βρισκόταν ο επίσημος δείκτης στα μέσα του 2007, ανηφόρησε στο 5.5% στα μέσα του 2008, για να φτάσει σήμερα στο 6.1%^[2]. Περιπτεύει να πούμε ότι ο δείκτης αυτός είναι πλασματικός. Κι αυτό γιατί καταγράφει ως «εργαζόμενος» αριθμός των θέσεων εργασίας, ενώ τα δύο πρώτα χρόνια της «ανάκαμψης» (2001-2003) η ανεργία συνέχιζε να αυξάνεται!

χαμένος αριθμός των θέσεων εργασίας, ενώ τα δύο πρώτα χρόνια της «ανάκαμψης» (2001-2003) η ανεργία συνέχιζε να αυξάνεται!

■ Όλα στο σφυρί...

Η ρογδαία άνοδος της ανεργίας συνοδεύεται από μια παραλληλη αύξηση του αριθμού των χρεοκοπημένων επιχειρήσεων, αλλά και των νοικοκυριών που... βάρεσαν μπιέλα. Σύμφωνα με το Αμερικανικό Ινστιτούτο Χρεοκοπίων (American Bankruptcy Institute - ABI), το οποίο επικαλείται τα τελευταία στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Διοικητικό Γραφείο των αμερικανικών δικαστηρίων^[4], οι χρεοκοπίες που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε επήσια βάση οι χρεοκοπίες θα ξεπεράσουν το 1 εκατομμύριο. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε αύξηση 29% από την αντίστοιχη περίοδο του 2007, ενώ μόνο για τις επιχειρήσεις που καταγράφηκαν από τα αμερικανικά δικαστήρια (είτε επιτηρώνται στα νοικοκυριά) το πρώτο εξάμηνο του 2008 έφτασαν τις 522.205. Αυτό σημαίνει ότι σε

Μοντάροντας αμορτισέρ

Ποιο είναι το πρόβλημα του συστήματος στη συμερινή Ελλάδα; Η οικονομική κρίση ή η πολιτική αστάθεια; Η απάντηση μπορεί να δοθεί μόνο με σύζευξη των δυο μερών της διάζευξης. Το πρόβλημα του συστήματος είναι οι κίνδυνοι που δημιουργεί η πολιτική αστάθεια για τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης.

Ποιοι είναι αυτοί οι κίνδυνοι; Ένας είναι ο βασικός και απ' αυτόν πηγάζουν οι υπόλοιποι. Ο κίνδυνος να ξεφύγει ο κοινωνικός έλεγχος και να υπάρξουν «τυφλά» εξεγερτικά φαινόμενα, τα οποία θα απαιτήσουν ουσιαστικές παρεμβάσεις εκτόνωσης, οι οποίες με τη σειρά τους θα εμποδίσουν τη διαχείριση της κρίσης με τρόπο απολύτως ωφέλιμο για τα συμφέροντα του κεφαλαιου.

Μα είναι δυνατόν να προκύψουν «τυφλά» εξεγερτικά φαινόμενα μέσα από μια κοινωνία καθηλωμένη στον καναπέ; Η ιστορία διδάσκει πως και οι μορφωμένοι εκπρόσωποι της αστικής τάξης διδάσκονται από την ιστορία. Η πολιτική σταθερότητα είναι όρος για την εξασφάλιση κοινωνικής σταθερότητας. Γ' αυτό και έχουν αρχίσει να μοντάρονται τα κοινωνικά αμορτισέρ, για να απορροφήσουν τους όποιους μελλοντικούς κραδασμούς.

Δε χρειάζεται να υπάρχει καμιά συνωμοσία. Οι συστημικές δυνάμεις αντιδρούν ενστικτώδικα σ' αυτές τις περιπτώσεις και μέσα από κινήσεις συχνά αντιφατικές τείνουν προς τον επιδιωκόμενο στόχο. Στην πορεία συνεννούνται, βλέπουν το κοινό συμφέρον, βοηθούν να επικρατήσουν εκείνες οι τάσεις που θα εξασφαλίσουν την πολιτική σταθερότητα.

Η κυβέρνηση Καραμανλή φθείρεται ταχύτατα. Οι συστημικές δυνάμεις, όμως, όπως εκφράζονται μέσα από τη «μιντιοκρατία», δεν της ζητούν ν' αλλάξει πολιτική. Αντίθετα, την αποτρέπουν από κάθε τέτοια σκέψη. Ταυτόχρονα, πρωθιστών στο προσκόνιο ως βιώσιμη εναλλακτική λύση στο ΠΑΣΟΚ, που έως πρότινος το είχαν πεταγμένο στα τάρταρα της ανυποληψίας.

Η υποταγμένη ΓΣΕΕ, που πριν μερικούς μήνες δε δίστασε να ξεπουλήσει με τον πιο ωμό τρόπο το μεροκάματο, προσφέροντας στους καπιταλιστές την πιο κρίσιμη την τελευταία εικοσαετία διετή κοινωνική ειρήνη, αλλάζει το καλεντάρι της και φέρνει την επίσια εθιμοτυπική απεργία από το Δεκέμβρη στον Οκτώβρη, με στόχο να την επαναλάβει μέχρι το τέλος του χρόνου. Πρέπει κι αυτή να παιίσει το ρόλο της ως κοινωνικό αμορτισέρ, ενεργώντας για λογαριασμό των εργαζόμενων.

Ολοι οι μηχανισμοί του συστήματος δουλεύουν εντατικά με στόχο τον έλεγχο των συνειδήσεων και την κοινωνική χειραγώγηση. Η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της δεν πρέπει να σπικωθούν από τον καναπέ. Πρέπει να πειστούν ότι κάθε ανεξάρτητη ταξική δράση είναι αναποτελεσματική. Πώς η λύση θα έρθει μέσα από τους θεσμούς και τελικά μέσα από την ψήφο.

■ Αντιπλαϊκή εμμονή

«Η πολιτική μας είναι συνεπής με τους κανόνες της οικονομικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, με την ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, τις προβλέψεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και με τη Στρατηγική της Λισαβόνας, για την προώθηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων», τόνισε ο Καραμανλής μετά τη σύσκεψη που είχε με τη διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδας, την περασμένη Δευτέρα.

Καθαρά πράγματα. Ανεξαρτησία της ΕΚΤ σημαίνει ότι η νομισματική πολιτική δεν προκειται να χρησιμοποιηθεί ως όπλο ελέγχου της κρίσης. Η πολιτική του «σκληρού ευρώ» θα τηρηθεί απαρέκκλιτα. Εμμονή στο Σύμφωνο Σταθερότητας (το «Ανάπτυξης» μόνο ως καλαμπούρι ακούγεται πλέον) σημαίνει σκληρή δημοσιονομική πολιτική, με αύξηση της φορολογίας, πετσόκομα των κοινωνικών δαπανών και καθήλωση μισθών και συντάξεων. Οσο για τις μεταρρυθμίσεις της Λισαβόνας, στον πυρήνα τους έχουν την ανατροπή των εργασιακών αγχώσεων σε βάρος των εργαζόμενων και σε όφελος του κεφαλαιου και την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων, προκειμένου να εξασφαλιστούν νέοι «χώροι» επικερδούς τοποθέτησης κεφαλαίων.

■ Συμψηφισμός

Τελικά ποιος είναι πνευματικός πατέρας ποιου; Ο Εφραίμ του Ρουσόπουλου ή ο Ρουσόπουλος του Εφραίμ; Διαβάζοντας τη ρουσοπούλειας έμπνευσης συνέντευξη του αγίου γηγενένου πειστήκαμε ότι ισχύει και το δεύτερο. Μελετημένη σε όλες της τις λεπτομέρειες η «παρέμβαση». Καταρχάς, δόθηκε σε έντυπο της αλλοδαπής («Εθνικός Κύρουκας»), ώστε να αναδημοσιευτεί από όλα τα εγχώρια ΜΜΕ. Υστέρα, πρωθεί μεδοδικά τη γραμμή του συμψηφισμού, όχι με αστήρικτους ισχυρισμούς, αλλά με στοιχεία: επί ΠΑΣΟΚ ξεκινήσαμε, επί ΝΔ τελειώσαμε.

«Η υπόδειση με τη λίμνη Βιστωνίδα, στην περιοχή Ξάνδης, ήταν ανοιχτή και σε εκκρεμότητα από το 1924 κι εμείς με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τώρα τα διεκδικούμενε», δήλωσε ο αρχικαλόγερος μάνατζερ, για να συνεχίσει: «Ξεκινήσαμε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και άρχισαν ευτυχώς οι υπουργοί μετά από γνωμοδοτήσεις των νομικών συμβουλίων του κράτους να αποδέχονται αυτές τις γνωμοδοτήσεις που ήταν «Εδωσε» το Βουλγαράκη για να σωθεί, αλλά βλέπει να ρχεται η δική του σειρά, γι' αυτό

φωνία για την περιουσία της Μονής, αυτό κάναμε! Οταν ρωτήθηκε ποιοι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ έχουν προσυπογράψει, δεν δίστασε να κατονομάσει: «Ο κ. Φωτιάδης, ο κ. Δρυς και μάλιστα είναι τρεις κι όχι δύο υπογραφές των δύο υπουργών», για να προσδέσει απνευστή ότι επίσης προσυπέγραψαν «ο κ. Μπασάκος, ο κ. Δουύκας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και φτάσαμε στο τέλος».

Οι Πασόκοι προτίμησαν να κάνουν γαργάρα τη συνέντευξη Εφραίμ και ο Παπακωνσταντίνου επανήλθε στο αγαπημένο πράσινο μότο: «Ζητάμε πρώτον να έρθει ο φάκελος στη Βουλή και να ερευνηθούν οι ευδύνες πολιτικών προσώπων και δεύτερον, νομοδετική ρύθμιση, που θα διασφαλίσει τα συμφέροντα του Δημοσίου».

■ Θλιβερό σόου

και δε δίστασε να φτάσει στο έσχατο σημείο εξευτελισμού, στέλνοντας επιστολή στα «Νέα» (στον κατάλληλο αποδέκτη), στην οποία ανέλυε το «πόδεν έσχες» του, λες και απευδυνόταν στον οικονομικό έφορο.

Το συμπέρασμα που βγάλαμε εμείς διαβάζοντας τη λίστα με τα ακίνητα που έχει αποκτήσει είναι πως η πολιτική είναι ένα ιδιαίτερα προσδοτόφρο περάγγελμα. Επίσης, μείναμε με μια απορία. Τώρα που η Μάρα εγκατέλειψε τα επαγγελματικά της καδήκοντα, πώς θα πληρώνουν τα περίου 7 χιλιάρικα το μήνα που απαιτούνται για την αποπληρωμή των δανείων;

Επί της (παρα)πολιτικής ουσίας, εκείνο που έχουμε να παραπορήσουμε είναι πως ο Ρουσόπουλος αισθάνεται πολιορκημένος και αναζητά συμμαχίες. Αλ-

■ Μεγάλες αποφάσεις

Ο Καραμανλής, όπως διαβάζουμε καθημερινά στον αστικό Τύπο, αρνείται να πάρει τις «μεγάλες αποφάσεις» και αναζητά διέξοδο σε δέματα όπως η οικονομία, η κρίση, η Ολυμπιακή κ.λπ. Ποιες είναι οι... μεγάλες αποφάσεις; Αν δα κάνει ανασχηματισμό, αν δα διώξει το Ρουσόπουλο, αν δα αλλάξει υπουργείο στον Αλογοσκούφη και άλλα παρόμοια.

Δηλαδή, η κατάρτηση ενός προϋπολογισμού που αποδεώνει τη φορομητησία και την κοινωνική αναληψία, το πέταγμα στο δρόμο οκτώ χριστούγεννων επαγγελμάτων και το ξεπούλημα της Ολυμπιακής και γενικά το σύνολο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της κυβέρνησης δεν συνιστούν μεγάλα δέματα. Τα μείζονα είναι πώς δα διαταχείται ο κυβερνητικός λόχος, ποιοι δα φύγουν και ποιοι δα έρθουν για να διαχειριστούν την ίδια πολιτική, η οποία δεν περιλαμβάνει σταθερή και βεβαίως επιβεβλημένη.

Εποιητική και πολιτική μένει στο απυρόβλητο, όπως ακριβώς επιδώκει η πλουτοκρατία, προς όφελος της οποίας ασκείται.

λιώς, δε θα έμπαινε σε αναλυτική συζήτηση επί των περιουσιακών του, όπως κάνει κάθε αστός πολιτικός που αισθάνεται ισχυρός. Ξέρει πολύ καλά και ο ίδιος πως συμμετέχοντας σε μια παραπολιτική συζήτηση ως καπηγορούμενος που απολογείται όχι μόνο δεν εξασφαλίζει αδώναση, αλλά αντίθετα τροφοδοτεί και ανακυκλώνει τα συμπεράσματα που η «κοινή γνώμη» έχει βγάλει για την πάρτη του. Το δέμα πλέον είναι αν δα τον στηρίζουν αυτοί προς τους οποίους απευθύνεται. Μπορεί να τον σώσει ο Λαμπράκης, όταν ο Μπόμπολας τον πολεμά άγρια;

■ Τιμή του και καμάρι του

Ο Γιάννης Κεφαλογιάννης έφαγε 12 μήνες φυλακή για τη γνωστή υπόθεση (μπάτσοι κατήγγειλαν ότι τους εκβίασε να ψευδομαρτυρήσουν υπέρ Ζωνιανού καπηγορούμενου για υπόθεση ναρκωτικών). Για τη δυγατέρα του, στην οποία κληροδότησε τη γαλάζια έδρα του Ρεδύμουν, η ποινή στο μπαμπά σημαίνει ενίσχυση στην τοπική εκλογική πελατεία. Οποιος γνωρίζει τις συνήδεις και τα ήθη της περιοχής μπορεί να το κατανοήσει. Ια καλόπαιδα του Μαξίμου, όμως, την έπαθαν την πλάκα τους. Διότι γνωρίζουν πως ο απλός πολίτης σ' αυτές τις περιπτώσεις σκέφτεται απλά: όταν ένα επαρχιακό δικαστήριο φτάνει στο σημείο να ρίχνει ένα χρόνο φυλακή σ' ένα βετεράνο πολιτικό, πρώην υπουργό, πρώην βουλευτή και σύμβουλο του πρωθυπουργού, φαντάσου ποια είναι η πραγματικότητα για την εμπλοκή του. Γ' αυτό και έσπευσαν να σφυρίζουν στα πρόδυμα (λόγω της σίτισής τους από το πρυτανείο της Ηράδου του Αππεικού) παπαγαλάκια, πως πλέον ο Κεφαλογιάννης πρέπει να αναφέρεται απλά ως πρώην βουλευτής και πρώην υπουργός και –αν χρειάζεται– ως πρώην σύμβουλος του πρωθυπουργού. Από πότε, όμως, ο μπαμπά Γιάννης έγινε πρώην σύμβουλος; Εμείς το μόνο που δυμόραστε είναι το Ρουσόπουλο να τον ανακοινώνει ως ειδικό σύμβουλο του πρωθυπουργού. Τι ακριβώς ρόλο παιζει έκτοτε ουδέποτε μάθαμε, αλλά απαλλαγή του από τα ανακοινωδέντα καθήκοντα ουδέποτε ανακοινώματη. Μια μέρα μετά το ξανασέφητκαν και ανακοινώσαν ότι... αναστέλλεται η συνεργασία του ως άτυπου συμβούλου, μέχρι το εφετείο! Οσο για τον ίδιο τον Κεφαλογιάννη, σκόρπισε για μια ακόμη φορά δυμηδία στο πανελλήνιο, μιλώντας για... πολιτική σκευωρία σε βάρος του.

■ Σε όλα μέσα

Εκδήλωση με δέμα «Κοινωνικός διάλογος και Στρατηγική της Λισσαβόνας: Αποτελεσματικότερη δημόσια διοίκηση, ανταγωνιστικότερη επιχείρηση, περισσότερες και καλύτερες δέσεις εργασίας» οργάνωσε η κακόφημη Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (αναλυτικά γράφουμε σε άλλες στήλες). Ήταν εκεί όλος ο καλός ο κόσμος: η μισή κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΕΒ, η ΓΣΕΕ, εκπρόσωποι της Κομισιόν. Μπορούσε να λείψει ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ απ' αυτή τη σύναξη των δεσμών; Οχι βέβαια. Ο εκπρόσωπός του Σ. Σιώκος χαιρέτισε, ξεκαδάρισε ότι το κόμμα του «υποστηρίζει τον δεσμό της ΟΚΕ, υποστηρίζει τον κοινωνικό διάλογο» και τα 'βαλε με εκείνους που «έχουν δαιμονοποιήσει τον κοινωνικό διάλογο στο όνομα της ταξικής πάλης»!!! Είναι τόση η δεσμολαγνεία τους που ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Π. Λαφαζάνης, υπεύθυνος Οικονομικής και Κοινωνικής Πολιτικής του ΣΥΝ, έκανε δήλωση όχι για να στηρίζεται το ρόλο της ΟΚΕ και το χαρακτήρα τέτοιων εκδηλώσεων, αλλά για να επιπεδεί στον Αλογοσκούφη για την ομιλία του!

■ Σαν κλεφτρόνια

Κλεφτρόνια που πιάστηκαν επ' αυτοφώρω και προσπαθούν με νομικά επιχειρήματα να οργανώσουν την υπεράσπισή τους δυμίζει η πολιτική γησεία του υπουργείου Πολιτισμού, μετά τις καταγγελίες των αρχαιολόγων για το περιβόλτο «φιλέτο» των 8.800 στρεμμάτων της Ουρανούπολης, που εκτός από δάσος ήταν και αρχαιολογικός χώρος και παρά ταύτα χαρίστηκε στους καλόγερους-μάνατζερ του Βατοπεδίου για «αξιοποίηση», με τη δέσμευση ότι δα αποχαρακτηριστεί.

Η απάντηση του ΥΠΠΟ αναφέρει ότι «δεν προβλέπεται διαδικασία γνωμάτευσης αυλογικού οργάνου του ΥΠΠΟ προ της μεταβίβασης ακινήτων εντός αρχαιολογικού χώρου» και ότι «σε κάθε περίπτωση, η προστασία που απολαμβάνει ο αρχαιολογικός χώρος ή ιστορικός τόπος είναι ανεξάρτητη του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και οι περιορισμοί που τίθενται μετά τον χαρακτηρισμό του ακολουθούν το ακίντο και μετά τη μεταβίβασή του! Μας λέει, δηλαδή, ο κ. Λιάπης, ότι δεν έχει νομικό δικαίωμα να παρέμβει στη μεταβίβαση του δάσους-αρχαιολογικού χώρου, λες και επρόκειτο για το ακίντο κάποιου ιδιώτη και όχι για μια μεγάλη έκταση ακινήτησίας του ελληνικού δημοσίου!

Το συγκεκριμένο δέμα δεν είναι νομικό, αλλά καθαρά πολιτικό. Εχει όχι ευδύνη το ΥΠΠΟ να προστατεύει τους αρχαιολογικούς χώρους, όταν αυτοί μεταβιβάζονται πακέτο με κάποια ακίνητα; Η αρμόδια Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων αντέδρασε αμέσως μετά τα πρώτα δημοσιεύματα (2007). Η πολιτική γησεία του ΥΠΠΟ δεν είδε κανένα κίνδυνο; Ή μήπως η υπογραφή της κ. Πελέκη-Βουλγαράκη στο συμβόλαιο αποτελούσε... εγγύηση;

Σπάζοντας τον αποκλεισμό της Γάζας (4)

Κλείνοντας τη σειρά των ρεπορτάζ Καπτό το ιστορικό ταξίδι στη Γάζα, θα επανελθούμε σ' ένα θέμα που θέσαμε στην αρχή, για να το δούμε από μια άλλη σκοπιά που, κατά τη γνώμη μας, έχει ιδιαίτερη σημασία για το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό.

Γράψαμε αναλυτικά για την προσεκτική προετοιμασία αυτής της αποστολής. Οχι μόνο επιχειρησιακά, αλλά και από άποψη πολιτικής και επικοινωνιακής στήριξης, γεγονός που έκανε τα σχέδια των Σιωνιστών να ναυαγήσουν. Το ερώτημα που τίθεται είναι, πώς μια τόσο ετερόκλητη ομάδα ανθρώπων κατάφερε να οργανώσει και να φέρει σε πέρας ένα τόσο σύνθετο εγχείριμα; Μιλάμε για ανθρώπους με διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές καταβολές και με διαφορετικές κουλτούρες, οι οποίοι δεν είχαν συνεργαστεί επί μακρόν μεταξύ τους (ορισμένοι γνωρίστηκαν κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή), ώστε να έχουν διαμορφώσει ένα κοινό τρόπο σκέψης και δράσης.

Αν θέλουμε να δώσουμε μια σύντομη, περιεκτική απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, θα πούμε πως αυτή η ομάδα κατάφερε να είναι αποτελεσματική, επειδή κινήθηκε με μια κινηματική αντίληψη, η οποία της επέτρεψε να συνθέσει τις αντιθέσεις και τις διαφορές, που υπήρχαν ή αναπτύχθηκαν στους κόλπους της. Από την άποψη αυτή, η επιτυχία του συγκεκριμένου εγχειρήματος αποκτά μια ευρύτερη σημασία. Γίνεται παραδειγματική προς τα έξω, ακόμα και όταν διαφωνούν. Το αντικείμενο της δράσης μας ήταν συγκεκριμένο. Πάνω σ' αυτό –και μόνο σ' αυτό– έπρεπε να εκφράζουμε τις απόψεις μας, χωρίς υστεροβουλία. Βέβαια, στη διαμόρφωση και έκφραση των απόψεων υπεισέρχεται αναμφισβήτητα το πολιτικούδεολογικό στήγμα του καθένα κι αυτό είναι απολύτως θεμιτό. Η πράξη απέδειξε ότι, ειδικά στο συγκεκριμένο θέμα, δεν ήταν καθόλου δύσκολο να εκφράζουμε τις απόψεις μας συγκεκριμένα.

Μια από τις αρρώστιες που κατατρώνει τις κινηματικές διαδικασίες είναι το «καπτελώμα» τους και η υποταραγή τους σε οργανωσιακές στρατηγικές. Από πολλές πλευρές η συμμετοχή στη κινήματα δεν γίνεται χάριν των κινημάτων, αλλά χάριν της εξασφάλισης πολιτικών κερδών. Η προσπάθεια αυτή υπονομεύει τα κινήματα, καθώς τα γεγονότα έτρεχαν συνεχώς, κατορθώναμε σε πολύ λίγο χρόνο να καταλήγουμε σε ομόφωνες αποφάσεις (αναφερόμαστε στο πλήρωμα του «Άγιος Νικόλαος»). Οι συζητήσεις ήταν δημιουργικές και όχι ανταγωνιστικές. Εποιηθήκαν μεταξύ των πορειών της αποστολής. Επρεπε να δουλέψουμε για την αποστολή, για να έχουμε τα όποια «προσωπικά» οφέλη. Και βέβαια, δεν τους επετράπη να βάλουν τη σφραγίδα τους στην αποστολή. Τελικά, τα οφέλη που αποκόμισαν ήταν σαφώς μικρότερα από' αυτά που προσδοκούσαν κι αυτό πιστώνεται όχι μόνο στην ελληνική ομάδα, αλλά και σε πολλά άλλα μέλη της αποστολής που εργάστηκαν για την επιτυχία της με καθαρά κινηματικό τρόπο.

Νομίζουμε ότι αυτή η εμπειρία, την οποία ελπίζουμε να μπορέσουμε να εκθέσουμε πιο αναλυτικά σε κάποιο μεγαλύτερο γραπτό, πρέπει να αναλυθεί και από κινηματική σκοπιά και να γίνει πηγή άντλησης διδαγμάτων. Δεν είμαστε ιδιαίτερα αισιόδοξοι σε ότι αφορά τη μέση της «καπτελωτικής» αντίληψης της πολιτικής εκμετάλλευσης του θέματος, για να διαμορφωθούν πραγματικά κινηματικοί όροι. Τα πολιτικά οφέλη για όσους συμμετέχουν ας προκύψουν μέσα από τις επιτυχίες του κινήματος και όχι να κατευθύνεται το κίνημα με σκοπό να προκύψουν συγκεκριμένα οφέλη, προσπάθεια που τις περισσότερες φορές οδηγεί σε διαλυτικές καταστάσεις. Γιατί τα κινήματα δεν έχουν πάντοτε όμεσες επιτυχίες. Χρειάζεται πολλές φορές να δουλέψει καρό, με υπομονή και επιμονή, για να φτάσεις κάπου. Οταν όμως στη σκέψη σου κυ-

ρισότερο καιρό μαζί, μιας και κάναμε το σχετικά μακρύ ταξίδι από την κεντρική Ελλάδα μέχρι την Κύπρο, πρέπει να πούμε ότι η κινηματική λογική επικράτησε από την αρχή. Η πρώτη δημόσια εμφάνισή μας έγινε με ένα μικρό κείμενο-απάντηση στη δήλωση Αντώναρου, το οποίο συμφωνήσαμε να υπογράψ

KONTRA

Μύθος η επιτυχία της «surge»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
 ραστεί. Τα αμερικάνικα τηλεοπτικά δίκτυα διατηρούν δαπανηρά γραφεία στη Βαγδάτη, όμως ελάχιστη από την παραγωγή τους βγαίνει στον αέρα και όταν βγαίνει οι τηλεθεατές αλλάζουν κανάλι. Τα γραφεία των αμερικάνικων εφημερίδων έχουν μειωθεί σε μέγεθος. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο αμερικάνικος ψηφοφόρος ακούει λιγότερα για τη βία στο Ιράκ και μπορεί να υποθέσει ότι η στρατιωτική περιπέτεια των ΗΠΑ εκεί τελικά εξελίσσεται καλά.

Μια σημαντική αιτία γι' αυτή την αισιοδοξία είναι η μείωση του αριθμού των νεκρών αμερικάνων στρατιωτών (οι 30.000 αμερικάνοι στρατιωτές που έχουν τραυματιστεί στο Ιράκ αναφέρονται σπάνια). Αυτό συμβαίνει, γιατί ο πόλεμος που γινόταν ενάντια στην αμερικάνικη κατοχή από τη σουνιτική κοινότητα έχει σε μεγάλο βαθμό σταματήσει. Επειδή οι Σουνίτες ήττήθηκαν όχι τόσο από την αμερικάνικη στρατό όσο από τη σημαντική κυβέρνηση και τις σημερινές.

Οι σουνίτες ηγέτες αντάρτες που ήταν εθνικιστές ή μπαθιστές αντιλήφθηκαν ότι είχαν πάρα πολλούς εχθρούς. Δεν ήταν μόνο η Αλ - Κάντα που προσπαθούσε να επιβληθεί σε παραδοσιακούς φύλαρχους και σκότωνε Σουνίτες που εργάζονταν σε κατώτερες θέσεις του κρατικού μηχανισμού. Το κίνημα των Επαγρυπνούντων (Al - Sahwa) σουνιτών μοχχητών συγκροτήθηκε πρώτα στην επαρχία Αντιπάρ στο τέλος του 2006, αλλά ήταν σύμμαχος των Αμερικάνων και όχι της ιρακινής κυβέρνησης. Αυτός είναι ο λόγος που, πάρα την πίεση από το στρατηγό Πετρέους, η κυβέρνηση είναι τόσο αποφασισμένη να μη δώσει στα 99.000 μελή των Al - Sahwa σημαντικά πόστα στις δυνάμεις ασφαλείας, όταν περάσουν υπό τον έλεγχό της και αρχίσει να τους πληρώνει από την 1η Οκτωβρίου. Η σημαντική κυβέρνηση μπορεί να είναι έτοιμη να συμβιβαστεί με τους Σουνίτες, όχι όμως σε βάρος της σημαντικής κυριαρχίας.

Στο βαθμό που η surge έχει στρατιωτική επιτυχία, οφείλεται στο ότι αναγνωρίζει ανεπιφύλακτα την πολιτική ήττα της Αμερικής στο Ιράκ. Οποιαδήποτε κι αν ήταν η αιτία της απόφασης του Μπους να εισβάλει στο Ιράκ και να ανατρέψει το Σαντάμ Χουσεΐν, δεν ήταν για να ανεβάσει στην εξουσία τα σημαντικά κόμματα και να αυξήσει την επιρροή του Ιράκ στη χώρα. Γιατί αυτό ακριβώς έχει ευημέρωσει.

✓ Ο,ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ στα πεδία των μαχών δεν εκχωρείται διά της διπλωματικής οδού. Το πανάρχαιο αυτό δόγμα επιβεβαιώνεται στην περίπτωση της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας, που αποσύστηκαν από τη Γεωργία υπό την προστασία των ρωσικών όπλων που τούς κατέστησαν επιρροέα στη Γεωργία. Οι Δυτικοί γκρινάζουν, καταγγέλλουν, αλλά ο Πούτιν το κατέστησε σαφές, δηλώνοντας απροκάλυπτα μετά τη συνάντησή του με τον γάλλο πρωθυπουργό Φιγιόν: «Αναγνωρίσαμε την ανεξαρτησία της Ν. Οσετίας και της Αμπχαζίας με τον ίδιο τρόπο που αναγνώρισαν αρκετές ευρωπαϊκές χώρες την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου. Το ζήτημα της παρουσίας των ενόπλων δυνάμεων μας σ' αυτές τις περιοχές θα αποφασιστεί σε διμερές επίπεδο, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις συμφωνίες ανάμεσα στη Ρωσία και τα ενδιαφερόμενα κράτη». Καντολογίς: αν σας αρέσει και λόγος δε σας πέφτει.

Η surge οφείλει την όποια επιτυχία της στο ότι το Ιράκ, που έπαιξε κεντρικό ρόλο στο διορισμό του αλ-Μαλίκι ως πρωθυπουργού το 2006, αποφάσισε να υποστηρίξει πλήρως την κυβέρνηση του. Διαπροσματεύτηκε τον περασμένο Μάρτιο την κατάπαυση του πυρός ανάμεσα στην ιρακινή κυβέρνηση και το ισχυρό κίνημα του Μοκτάντα αλ-Σαντρ στη Βασόρα, πειθούντας τον κληρικό να αποσύρει τους ενόπλους του από τους δρόμους της πόλης και δυο μήνες αργότερα στο σαντριστικό προπύργιο της Σαντρ Σίτι. Είναι αξιοσημείωτο ότι τις τελευταίες βδομάδες οι ΗΠΑ έχουν σταματήσει την κριτική τους στο Ιράκ. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην αποκλειστική ενασχόληση των ΗΠΑ με τη Ρωσία από τον Αυγούστο που άρχισε ο πόλεμος με τη Γεωργία. Παράλληλα όμως είναι ανεπιφύλακτη αναγνώριση ότι η αμερικανική ασφάλεια στο Ιράκ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις ιρανικές ενέργειες....

Σήμερα οι ΗΠΑ δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να υποστηρίξουν τον Μαλίκι και τη σημαντική κυβέρνηση του και να κάνουν τα στραβά μάτια στο ρόλο του Ιράκ στο Ιράκ. Αν ο Μακέν πιστεύει ότι οι ΗΠΑ έχουν πετεύξει μια στρατιωτική νίκη και ως πρόεδρος ενεργήσει σαν να είναι αυτό πραγματικότητα, τότε στρώνει το έδαφος για ένα νέο πόλεμο».

Κλείνοντας θέλουμε να επισημάνουμε ότι η ιρακινή αντίσταση στην αμερικάνικη κατοχή παραμένει ένας παράγοντας που καθορίζει σε σημαντικό βαθμό τις εξελίξεις. Οχι μόνο γιατί οι επιθέσεις συνεχίζονται, αλλά και γιατί δεν μπορεί κανένας να προδιαγράψει τι θα προκύψει αύριο, τι δυνάμεις θα ξεπηδήσουν. Άλλωστε, αντίσταση στην αμερικάνικη κατοχή δεν έγινε και δε γίνεται μόνο από σουνιτικές ισλαμικές και μη οργανώσεις, αλλά και από σημεικές οργανώσεις. Ο Σαντρ μπορεί να συνεργάζεται με την ιρανική κυβέρνηση και να παίζει πολιτικά παιχνίδια, όμως ο κόσμος που τον ακολουθεί έχει βαθιά αντιαμερικανικά αισθήματα και έχει χύσει πολύ αίμα σε συγκρούσεις με τα στρατεύματα κατοχής. Και όσο η αντίσταση και οι επιθέσεις συνεχίζονται, έστω και σε μικρότερο αριθμό, οι Αμερικανοί έχουν τον ακολουθόντας διάστημα στην ιρακινή κυβέρνηση και να παίζει πολιτικά παιχνίδια, όμως, να αντιστρέψει τον ιρανικό πόρτα, κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτές ο υφυπουργός Οικονομίας Γ. Δρυς. Επειδή οι «πράσινοι» ήξεραν ότι αυτές οι γνωμοδοτήσεις «έμπαζαν» από παντού, προσπάθησαν να τις νομιμοποιήσουν με απόφαση του ΝΣΚ, αλλά «έφοργαν πόρτα», κατά το κοινός λεγόμενο. Ετοιμάζεται να δουλεύουν με το πειθήνιο ΓΣΔΚΑΠ, το οποίο το 2002 έβγαλε δύο νέες Γνωμοδοτήσεις υπέρ των ιταμών αξιώσεων των καλογέρων, τις οποίες έκανε δεκτέ

■ Σκάνδαλο Βατοπεδίου

Καραμπινάτες οι ποινικές ευθύνες για το δάσος της Ουρανούπολης

Σε προηγούμενο φύλλο έχουμε σαν αφερθεί στα κατορθώματα της Στ. Μαντέλη, του Χρ. Μπότσιου και του Κ. Σκιαδά σε σχέση με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Οι δύο κύριοι και η κυρία έχουν ένα χοντρό πρόβλημα με τη μεταβίβαση του δάσους των 8.800 στρεμμάτων στη Μονή Βατοπεδίου, γιατί δεν έχουν το νομικό έρεισμα γ' αυτή τη μεταβίβαση. Εκ των υστέρων προσπάθησαν να καλύψουν αυτή την καραμπινάτη παρανομία κάνοντας οι Στ. Μαντέλη και Χρ. Μπότσιος νομικά σάλτα-τερατουργήματα, τα οποία υιοθέτησε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας Κ. Σκιαδάς. Κατά τη γνώμη εγκύρων νομικών κύλων, η Στ. Μαντέλη και ο Χρ. Μπότσιος πρώτα απ' όλα σφειλαν, δεδομένου ότι και οι δύο είναι νομικοί και δεν παρέλειπαν να το τονίζουν στους συνομιλητές τους, όταν αυτοί εξέφραζαν την γνώμη τους πάνω σε νομικά ζητήματα, να εξετάσουν εάν πραγματικά μπορούν να αποχαρακτηρίσουν το δάσος της Ουρανούπολης από δάσος σε δασική έκταση και μετά να γίνει η διαδικασία μεταβίβασης. Ομως κάτι τέτοιο δε μπορούν να το κάνουν στηρίζομενοι με σοβαρότητα στο έδαφος της νομικής επιστήμης και της νομιμότητας.

Εμείς δεν είμαστε νομικοί, αλλά για δεκάδες χρόνια έχουμε μια πολύ σοβαρή σχέση με τη νομική επιστήμη. Κάναμε την απλή σκέψη και κίνηση να πάμε να δούμε ποια ήταν την ισχύουσα δασική νομιθεσία το 1934, που η Επιτροπή Απαλλοτριώσεων Χαλκιδικής (ΕΑΧ) χαρα-

κτήρισε το δάσος της Ουρανούπολης «δάσος χθαμαλό» και όχι δασική έκταση. Γιατί μόνο έτσι θα μπορούσαμε να καταλάβουμε αυτό το χαρακτηρισμό και ταυτόχρονα να κρίνουμε εάν είναι σύννομος ή όχι με την ισχύουσα νομοθεσία. Ο χαρακτηρισμός «δάσος χθαμαλό» διακρίνει το συγκεκριμένο δάσος από ένα άλλο με τον τρόπο που διαιρίνουμε τον κοντό από τον ψηλό άνθρωπο. Γ' αυτή είμαστε υποχρεωμένοι να δούμε ποιος ήταν ο ορισμός του δάσους το 1934, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, που ήταν ο νόμος 4173/1929. Ο ορισμός του δάσους και των δασικών εκτάσεων ορίζεται στο άρθρο 45 αυτού του νόμου, που αναφέρει: «Δάσος είναι πάσα έκτασις εδάφους εν όλω ή εν μέρει υπό αγρίων ξυλωδών φυτών οινονδήποτε διαστάσεων και ήλικιας καλυπτομένη και δυναμένη, δοσικώς εκμεταλλευμένη, να παράγη δασική προϊόντα κατονομάζομενα ειδικώτερον εν τω πίνακι διατίμησεως των δασικών προϊόντων». Η δασική έκταση ορίζεται ως εξής:

«Δασική εκτάσεις είναι οι εκτάσεις αι καλυπτόμενοι υπό αραιάς και πενιχράς δασικής βλαστήσεως, συνισταμένης κυρίως εκ δένδρων ή θύμινων της ζώνης των αειθαλών πλατυφύλλων και μη δυνάμεναι να εκμεταλλευθώσι δασικώς ειμή μόνον κτηνοτροφικά και επομένως ως δασικά βοσκά χαρακτηρίζομενοι».

Εάν διαβάσουμε και τους δύο αυτούς ορισμούς του νόμου, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί η ΕΑΧ δρειλε να χαρακτηρίσει την έκταση των 12.285 στρεμμάτων ως δάσος και

όχι ως δασική έκταση. Οσον αφορά δε τον ίδιαίτερο χαρακτηρισμό ως χθαμαλό, αυτός οφείλεται αποκλειστικά στο ύψος των δέντρων. Αυτό δεν εισάγεται από τον νομοθέτη του 1929 στον ορισμό του δάσους. Αντίθετα, τονίζεται ότι εκείνο που τον απασχολούσε ήταν εάν η έκταση καλύπτεται από όγρια ξυλώδη φυτά οινονδήποτε διαστάσεων.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι η Στ. Μαντέλη και ο Χρ. Μπότσιος (και στη συνέχεια το Ε' τμήμα του ΝΣΚ) συνειδητά αγνόησαν την ισχύουσα νομοθεσία του 1934, δηλαδή το νόμο 4173/1929, προκειμένου να βαφτίσουν αυθαίρετα το κρέας ψάρι (κατά το συνήθειο των... αγίων πατέρων του Ορους) και να νομιμοποιήσουν εκ των υστέρων την παράνομη ενέργεια των υπουργών της κυβέρνησης Καραμανλή να μεταβιβάσουν, εκτός των άλλων, και το δάσος της Ουρανούπολης στη Μονή Βατοπεδίου, χωρίς να έχουν κανένα νομικό έρεισμα. Δεύτερο, διαστρέβλωσαν το νόμο 3147/2003 σύμφωνα με τον οποίο οι πράξεις χαρακτηρισμού των Επιτροπών Απαλλοτριώσεων και των Επιτροπών Οριστικών Διανομών είναι οριστικές και δεν επιδέχονται αλλαγές από κονένα όργανο. Το βασικότερο σ' αυτή την υπόθεση είναι ότι αγνόησαν ότι σφειλαν να σταθούν στην ισχύουσα νομοθεσία του 1934 προκειμένου να δουν ποιος ήταν τότε ο ορισμός του δάσους και έτσι να «καταλάβουν» γιατί η ΕΑΧ το χαρακτηρίσε δάσος και όχι δασική έκταση. Είναι, λοιπόν, φανερές οι ποινικές

ευθύνες της Στ. Μαντέλη και του Χρ. Μπότσιου, πέρα από τις πρωτογενείς υπουργικές ευθύνες, πολιτικές και ποινικές.

Κλείνουμε με δύο λόγια για την απόφαση 3822/25-1-2005 του Ε. Μπασάκου και την ΚΥΑ 16651/26-7-2006 των Ε. Μπασάκου και Π. Δούκα, με τις οποίες δόθηκε εντολή στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου να γίνουν οι μεταβιβάσεις των ακινήτων-φιλέτων στη Μονή Βατοπεδίου. Οι αποφάσεις αυτές είναι, εκτός των άλλων, παράνομες –και μπορούν άμεσα να καταργηθούν, τόσο αυτές όσο και τα αποτελέσματα που δημιούργησαν– γιατί δεν τηρήθηκε το Διοικητικό Δίκαιο κατά την έκδοσή τους. Συγκεκριμένα, για να είναι και τυπικά νόμιμη μια υπουργική απόφαση, πρέπει: Να υπάρχει ενημερωτικό σημείωμα και σχέδιο ΥΑ ή ΚΥΑ από την αρμόδια Διεύθυνση, που θα υπογράφεται από εισηγητή, τμηματάρχη, διευθυντή και γενικό διευθυντή. Μετά ακολούθουν οι υπογραφές της πολιτικής ηγεσίας: γενικού γραμματέα, υφυπουργού και υπουργού. Οι αποφάσεις αυτές, όμως, βγήκαν από το γραφείο του υπουργού, κάτι που αναγράφεται στην αριστερή πλευρά της πρώτης σελίδας των δύο αποφάσεων. Ο Ε.Μπασάκος ακολούθησε αυτή τη διαδικασία, γιατί δεν εύρισκε υπάλληλους να συνεργήσουν σ' αυτή την παρανομία, ενώ ήταν και συνήθησ αυτή η πρακτική στην έκδοση των υπουργικών αποφάσεων.

ντόλαιμος από τότε σε 15 ημέρες ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ. Οι κινήσεις αυτές φανερώνουν την πρεμιόρα του Ε. Αργύρη και του Γ. Δρυ να κάνουν δεκτό το αίτημα του Εφεραίμ και των άλλων ηγούμενων. Στις 30 Δεκέμβρη του 2002 ο Γ. Δρυς έκανε δεκτή τη Γνώμη και υποχρεωτική την εφαρμογή της από της αρμόδιες υπηρεσίες. Το ότι δεν υλοποιήθηκε οφείλεται αποκλειστικά στον αγώνα που κάναμε τότε.

Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα της Γνώμης του Β. Κοντόλαιμου: «Σε απάντηση του υπ' αριθ. 3395/20-11-2002 ερωτήματός σας έχω την γνώμη ότι θα ήταν δυνατή η συνέχιση του κοινοτικού προγράμματος "μακροχρόνια παύση εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών" από της Ιερές Μονές του Αγίου Ορους και τούτο διότι οι ανήκουσες σ' αυτές εκτάσεις, που έχουν, ήδη εντοχθεί στο ανωτέρω πρόγραμμα ως βοσκότοποι με τη μορφή χορτολίβαδων, θαμνολίβαδων ή δοσολίβαδων, ορθά θεωρήθηκαν νόμιμα επιλέξιμες, εφόσον η διαχείρισή τους, μη υπαγόμενη στους σχετικούς νόμους του Ελληνικού Κράτους...». Ο Β. Κοντόλαιμος από τον Ε. Αργύρη στις 4 Δεκέμβρη του 2002 με αριθμό πρωτοκόλλου 2714. Το έγγραφο αυτό χαρακτηρίζεται ΕΠΕΙΓΟΝ με ιδιαίτερη έμφαση στη λέξη. Απ' αυτό μαθαίνουμε ότι το ερώτημα υποβλήθηκε στις 20 Νοέμβρη του 2002 από τον ίδιο τον Ε. Αργύρη, 48 ημέρες μετά τη γνωμοδότηση της ΚΕΠΕ, ενώ ο Β. Κο-

Ρόμπα ξεκούμπωτη

πριν γράψει το άρθρο της και από εκεί πήρε πληροφόρηση.

Στο σχόλιό μας αυτό θα σταθούμε μόνο στις ανακρίσεις και στις μισές αλήθευτες σχετικά με τη Μονή Βατοπεδίου. Ισχυρίζεται η συντάκτης της «ΚΕ» ότι «μέχρι τις εκλογές του Μαρτίου του 2004 οι εκτάσεις της Μονής Βατοπεδίου είχαν μείνει εκτός ως μη πληρούσες τις απαραίτητες προϋποθέσεις». Είχαν μείνει εκτός οι εκτάσεις τόσο της Μονής Βατοπεδίου, όσο και των άλλων Μονών, γιατί πρώτον η πρώτη ΚΕΠΕ και στυλοβάτης των παρανομών εισηγήσεων της, αφού έκανε στροφή 180 μοιρών). Η Γνώμη αυτή προκλήθηκε ύστερα από ερώτημα που υποβλήθηκε στον Β. Κοντόλαιμο από τον Ε. Αργύρη. Πώς πιστοποιείται αυτό; Από το έγγραφο που έστειλε ο Β. Κοντόλαιμος στην Ε. Αργύρη στις 4 Δεκέμβρη του 2002 με αριθμό πρωτοκόλλου 2714. Το έγγραφο αυτό χαρακτηρίζεται ΕΠΕΙΓΟΝ με ιδιαίτερη έμφαση στη λέξη. Απ' αυτό μαθαίνουμε ότι το ερώτημα υποβλήθηκε στις 20 Νοέμβρη του 2002 από τον ίδιο τον Ε. Αργύρη, 48 ημέρες μετά τη γνωμοδότηση της ΚΕΠΕ, ενώ ο Β. Κο-

■ Φρένο στον Γ. Σουφλιά

Ευτυχώς υπάρχουν κι αυτοί

Στις 5 Σεπτέμβρη του 2008 οι περιβαλλοντικές οργανώσεις «Νέες Δραδες», «Περιβαλλοντικός και Φυσιολογικός Σύλλογος Διονύσου Αττικής» και «Φίλοι του Δάσους Συγγρού» μαζί με έξι κατοίκους, που αναπτύσσουν έντονη αφιλοκερδή δράση για την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας περιουσίας, έκαναν προσφυγή κατά της απόφασης του Γ. Σουφλιά 2197/23-5-08 (ΦΕΚ 1054 Β/6-6-08). Πριν μιλήσουμε για την απόφαση αυτή, ας πούμε μερικές κουβέντες για τη δασοκότανα συμπεριφορά και δράση του Γ. Σουφλιά. Ήταν από τους κύριους παράγοντες που έκαναν τα πάντα για να μη

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ <ΚΟΝΤΡΑΣ> ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ

Καλωσορίσατε στο Θηριοτροφείο

Εκπτώσεις & μοναδικές ευκαιρίες και αυτή τη σαιζόν για εσάς

Συνάδελφε πρωτοετή,

Μετά από ένα εξοντωτικό χρόνο που πέρασες κλεισμένος στους τέσσερις τοίχους του σχολείου και του φροντιστηρίου, μετά από το όγχος των αλλεπάλληλων εξετάσεων, τις συμπληγάδες των πανελλαδικών, το φάρο του αποκλεισμού και την αγωνία για το μέλλον, κατέληξες να γίνεις δεκτός σε μια από τις σχολές που επέλεξες στο μηχανογραφικό σου. Αυτό που μάλλον περιμένεις τώρα, είναι ο κόπος σου, οι στερήσεις όλων αυτών των χρόνων, οι βλάτες που δεν έκανες, οι παρέες που έχασες, ο ανύπαρκτος ελεύθερος χρόνος, να ανταμειφθούν με το παραπάνω στη φοιτητική σου ζωή, που ξεκινά αυτές τις μέρες.

Σήμουρα, περιμένεις ότι η ζωή σου θα επανέλθει επιπέδους σε φυσιολογικούς ρυθμούς. Το μάθημα, η παρακολούθηση, τα εργαστήρια θα είναι απαλλαγμένα από την αποστήθιση, τους «μπούσουλες», τα SOS και τις σκοτούρες του λυκείου. Τώρα θα έχεις το χρόνο και την άνεση να αφρομοιώσεις έννοιες, να κατανοήσεις πράγματα που άλλοτε παπαγάλισες, να συνεργαστείς με τους συναδέλφους σου, να απαλλαγείς από τον ανταγωνισμό «η αποτυχία σου, η επιτυχία μου» που σου έτρωγε την ψυχή τις κρίσιμες μέρες του Μαΐου. Ισως να σκέφτεσαι ότι έχεις ακόμη και τη δυνατότητα να χάσεις τον πρώτο χρόνο για να ξεκουραστείς και έπειτα να επανέλθεις δριμύτερος.

Η αλήθεια, δυστυχώς, είναι διαφορετική. Το βάσανο των εξετάσεων συνεχίζεται, και αυτή τη φορά ενισχυμένο λόγω του ψηφισμένου νόμου-πλαίσιο της Γιαννάκου. Σε όσες σχολές δεν υπάρχουν ολυσδες μαθημάτων, θα προστίθενται αναγκαστικά. Για να δώσεις τα μαθήματα επόμενων ετών θα πρέπει να περάσεις πρώτα τα βασικά μαθήματα του πρώτου έτους. Ο χρόνος για «χάσιμο», δηλαδή ο ελεύθερος χρόνος για δραστηριότητες και εμπειρίες εκτός επαγγελματικού προσανατολισμού, θα είναι και πάλι περιορισμένος. Θα βομβαρδιστείς πάλι με νέες έννοιες, αυτή τη φορά σε ακόμη πιο καταιγιστικούς ρυθμούς, και η λύση θα είναι η πεπτατημένη: ξενύχτι, όγχος, ετοιματζίδικες σημειώσεις, SOS, παπαγαλία, παιαστείμματα και βεβαίως, αντηραφή, σκονάκια, ρίσκο, ανασφάλεια, ανταγωνισμός, κτλ...

Αν έρχεσαι από άλλη πόλη, ή πρέπει να δουλέψεις για να τα φέρεις βόλτα, τα πράγματα είναι ακόμη πιο δύσκολα. Πλέον, υπάρχει χρονικό όριο σπουδών, 2ν λένε, προς το παρόν. Αργά ή γρήγορα μπορεί μάλιστα να μειωθεί στις αρχικές προθέσεις της Κυβέρνησης που ήταν ν+2. Οι «αιώνιοι φοιτητές», δηλαδή κατά κύριο λόγο αυτοί που είναι αναγκασμένοι να εργάζονται και να σπουδάζουν ταυτόχρονα, δεν δικαιούνται πια θέση στο πανεπιστήμιο, σύμφωνα με τις πολιτικές προσεις των αστικών κομμάτων. Χρειάζονται νοικοκύρεμα, λένε, τα ελληνικά πανεπιστήμια. Οι «αιώνιοι» αποσπούν την προσοχή των υπόλοιπων στην μελέτη! Ο ταξικός ρατσισμός ενάντια στον φοιτητή εργαζόμενο, τον λεγόμενο «αιώνιο», ήταν βασικό όχημα της προπαγάνδας της «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης» της κυβέρνησης και των ΜΜΕ. Επρεπε, βέβαια, να βελτιώσουν την εικόνα τους κι έδωσαν έτσι ένα στήγμα της «φιλευστλαχίας» τους: υποσχέθηκαν «ανταποδοτικές υποτροφίες (!) σε όσους δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να αντεπεξέλθουν».

Οπως θα έχεις κατά καιρούς ακούσει, το κράτος υποχρεωτικούτε τα πανεπιστήμια. Η σημερινή κυβέρνηση, όπως και οι προγενέστερες, υπόσχεται ότι με τις σταδιακές «μεταρρυθμίσεις» η εικόνα των πανεπιστήμιων βελτιώνεται. Στην πραγματικότητα όμως, η υλικοτεχνική υπόδομή εξακολουθεί να είναι ισχνή, έως και ανύπαρκτη. Τα εργαστήρια, όταν αυτά υπάρχουν, δεν έχουν αρκετές θέσεις και σε πολλές σχολές οι φοιτητές και οι σπουδαστές στοιβάζονται από νωρίς σε ετοιμοπλέμες ουρές έξω από τις γραμματείες ελπίζοντας να προλάβουν μια θέση. Κι αυτό, παρά το γεγονός ότι η εντακτικοποίηση στα εργαστήρια είναι τεράστια: απανωτές εργασίες και τεστ, προφορικές δοκιμασίες, προσωπικές υπερωρίες για να αντεπεξέλθεις αλλά και σημαντικές δοπτάνες για υλικά και εξοπλισμό που τυχόν χρειάζεται κανείς, ανάλογα με το αντικείμενό του, τα οποία βέβαια δεν καλύπτονται από

την περίφημη δωρεάν παιδεία μας. Η φτώχεια του πανεπιστήμιου επιβάλλει στους φοιτητές τη λογική της επιβίωσης και τελικά το νόμο της ζουγκλας, μιας ζουγκλας όπου εκπαιδεύεται να είσαι είτε μοναχικό θηριό είτε σε αγέλη.

Τις δύσκολες μέρες που πέρασες από θρανίο σε θρανίο, σίγουρα θα φωναίσσουν ότι οι θυσίες σου θα έχουν αντίκρισμα, πως θα αποκτήσεις γνώσεις και εφόδια για να μορφωθείς, να βρεις μια «καλή δουλειά». Οσο, όμως, προχωράνε τα χρόνια θα διαπιστώνεις μέσα από τη δική σου πείρα, ότι η παπαγαλία και η αναπαραγωγή της έτοιμης γνώσης **δε σε μορφώνουν αλλά σε εκ-παιδεύουν**, όπως εκπαιδεύεται ο αφέντης το σκύλο για να τον υπακούει και να τον υπηρετεί. Η αγορά εργασίας, η παραγωγή, αναζητά εργοζόμενους «ευέλικτους», ανθρώπους με περιορισμένο πνευματικό ορίζοντα, με γνώσεις χωρίς συνοχή και επιστημονικό υπόβαθρο, φοβισμένους από το φάσμα της ανεργίας, ανθρώπους χωρίς δυνατότητα σκέψης, χωρίς θάρρος της γνώμης και, κυρίως, χωρίς απαιτήσεις. Ταυτόχρονα, θα διαπιστώσεις ότι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στους απόφοιτους, στους φοιτητές διαφορετικών σχολών, αλλά και ανάμεσα σε συναδέλφους της ίδιας της σχολής σου, θα είναι όλο και πιο αμειλικτος. Η λογική του «η αποτυχία σου, η επιτυχία μου» ακούγεται ξανά και ξανά στις συντεχνίες φοιτητικές ή καθηγητικές, που επιδιώκουν να μειωθούν οι εισακτέοι στην ανώτατη εκπαίδευση, να εξασφαλίσουν «επαγγελματικά δικαιώματα» στις δικές τους σχολές για την απορρόφηση των αποφοίτων τους στις ελάχιστες θέσεις του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα όπου χρειάζονται την υπογραφή, τη γνωμάτευση ενός «ειδικού», στερώντας το ίδιο δικαίωμα σε άλλες σχολές που έχουν ακριβώς το ίδιο πρόγραμμα σπουδών. Προς το τέλος, θα δεις συναδέλφους να τρόγονται για έναν καλύτερο βαθμό πτυχίου, να υπονομεύουν ο ένας τον άλλο για μια θέση στο μεταπτυχιακό, για νέα «προσόντα», για ένα ακόμη χαρτί που υποτίθεται θα διευκολύνει την είσοδο στην παραγωγή.

Συνάδελφε πρωτοετή,
Την κατάσταση που θα αντιμετωπίσεις και που σου σκια-

γραφούμε συνοπτικά την ψυχανεμίζεσαι ίσως κι εσύ εδώ και καιρό από κουβέντες με φίλους και γνωστούς. Το ζητούμενο είναι **τί θα κάνεις εσύ απέναντι σε αυτήν**.

Θα μείνεις με σταυρωμένα τα χέρια; Θα υπομείνεις τη μοίρα που σου επιφυλάσσουν χωρίς αντίδραση, χωρίς αντίσταση;

Οταν ακούς ή διαβάζεις ότι στις σχολές βασιλεύει η «ακαδημαϊκή ελεύθερία», ότι η διακίνηση των επιστημονικών και πολιτικών ιδεών είναι ελεύθερη, να έχεις υπόψη σου ότι με την τελευταία μεταρρύθμιση **τα πειθαρχικά, τα «φοιτητοδικεία** ενεργοποιούνται και ενισχύονται. Το «**κακαδημαϊκό άσυλο**» καταργείται και οι μπάτσοι μπορούν ελεύθερα να βολτάρουν στις σχολές για να επιβάλλουν «τάξη και ασφάλεια». Οι επιχειρήσεις εισχωρούν ανεμπόδιστα στις σχολές και επηρεάζουν ανοιχτά την επιστημονική έρευνα προς ίδιο όφελος και συμφέρον. Οι κοινωνικές προεκτάσεις των αποτελεσμάτων της έρευνας είτε χαλιναγωγούνται, είτε αποσιωπούνται, για να μην θιγούν τα συμφέροντα των εταιριών που τη χρηματοδοτούν. Οι δυναμικές και ανατρεπτικές κινητοποιήσεις όλων των προηγούμενων χρόνων ενάντια στον ψηφισμένο νόμο πλαίσιο που θεωρεί αποφασιστικά προς αυτή την κατεύθυνση, ενάντια στην εφαρμογή του νόμου, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημών στοχοποιούνται. Αν θεωρείς ότι οι επιχειρήσεις δεν έχουν δικαίωμα να λυμανίνονται το πανεπιστήμιο και να καταστέλλουν τις αντίθετες φωνές, **αποτελείς κι εσύ στόχο**.

Οταν ακούς, ότι τρία χρόνια τώρα τα πανεπιστήμια βρίσκονται σε «κρίση», ότι «υπονομεύονται», ότι η γνώση που παρέχουν «υποτιμάται», ότι η κατάσταση είναι «ανεξέλεγκτη», να ξέρεις ότι το φοιτητικό κίνημα έδωσε και δίνει σκληρή μάχη για να διατηρήσει κεκτημένα χρόνων. Οι φωνές περί κρίσης και απώλειας ελέγχου που ακούς προέρχονται από όσους θέλουν να διευρύνουν το πεδίο δράσης των επιχειρήσεων μέσα στις σχολές, όσους έχουν βολευτεί με τα κονδύλια της έρευνας και επομένως δεν προβληματίζονται για τις επιπτώσεις της κρατικής υποχρηματοδότησης και της ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης. **Οι φωνές αυτές αφορούν όσους αδιαφορώντας γι' αυτή την κατάσταση, θέλουν μόνο να κυλάσσουν το «πλάνο εργασίας» τους και να τελειώνουν μια ώρα αρχύτερα τη σχολή για να μπουν στην αγορά εργασίας.**

Πρέπει λοιπόν να πάρεις θέση για όσα έγιναν, γίνονται και θα γίνουν.

Τα τελευταία τρία χρόνια, το φοιτητικό κίνημα απέσπασε σημαντικές νίκες, αλλά προπαντός, δημιουργήσεις μια νέα συλλογικότητα αγωνιζόμενων φοιτητών. Μια συλλογικότητα πολύ πιο ευρεία από ένα ά

■ Εφαρμόζουν στη ζούλα το «πολλαπλό σύγγραμμα»

Εκβιάζουν τους φοιτητές

Μια από τις κεντρικές ρυθμίσεις του αντιλαϊκού-αντιφοιτητικού νόμου-πλαισίου της κυβέρνησης Καραμανλή εφαρμόζουν στη ζούλα οι πρυτανικές αρχές των ΑΕΙ και οι διοικήσεις των ΤΕΙ. Πρόκειται για το περιβόλτο «πολλαπλό σύγγραμμα», που ουσιαστικά μετατρέπει σε καρικατούρα τη δωρεάν διανομή συγγραμμάτων και υποχρεώνει τους φοιτητές να πληρώσουν από την τσέπη τους και για τα απαραίτητα βιβλία. Συγκεκριμένα, ο νόμος-πλαισίο προβλέπει ότι για κάθε μάθημα θα ανακοινώνεται λίστα βιβλίων, αλλά θα διανέμεται δωρεάν ένα. Τα υπόλοιπα οι φοιτητές θα αναγκάζονται να τα αγοράζουν, γιατί βέβαια η υποχρέωση να υπάρχει ένας αριθμός αντιτύπων στη βιβλιοθήκη μόνο σαν καλαμπούρι ακούγεται.

Με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς, λοιπόν, όπου άρχισε να γίνεται δήλωση μαθημάτων δόθηκε στους φοιτη-

τές λίστα με προτεινόμενα ανά μάθημα συγγράμματα, ώστε να επιλέξουν ποια θα πάρουν δωρεάν. Μάλιστα, σε φοιτητές που αρνήθηκαν να υπογράψουν τη σχετική δήλωση ασκήθηκε ωμός εκβιασμός από τους κατάλληλα δασκαλεμένους υπαλλήλους των γραμματειών: «Αν δεν υπογράψετε τη λίστα, δε θα πάρετε καθόλου βιβλία και η εγγραφή σας θα παραμείνει σε εκκρεμότητα!» Είναι σίγουρο ότι αυτό θα επιχειρηθεί να γίνει σε όλες τις σχολές, τις επόμενες μέρες που θα γίνουν οι δηλώσεις μαθημάτων (στα ΑΕΙ συνεχίζεται ακόμη η εξεταστική). Κι αυτό γιατί το υπουργείο απαιτεί να εφαρμοστεί ο πωσδήποτε αυτή η διάταξη, αλλιώς θα κόψει τη χρηματοδότηση για τα βιβλία.

Στο ΤΕΙ Πειραιά, ένα από τα πρώτα ιδρύματα που προωθήθηκε η διάταξη, οι φοιτητές της «Κόντρα» αντέρρισαν άμεσα, καλώντας με προκήρυξη τους φοιτητές να μην υπογράψουν

τη δήλωση και να αντιπαλέψουν μαζικά την εφαρμογή του νόμου-πλαισίου. Αναφέρει η προκήρυξη:

«Το προηγούμενο εξάμηνο, όταν η κυβέρνηση έβαζε πλώρη για την διενέργεια των προτανιών/προεδρικών εκλογών, μας έριχνε το γάντι. Τα αντανακλαστικά του φοιτητικού κινήματος όμως αντέρρισαν. Δυναμικές ενέργειες σε όλη την Ελλάδα από φοιτητές που προσπάθησαν να σπάσουν τις εκλογές κατέστησαν την διαδικασία αυτή ένα φιάσκο, μια απάτη. Τότε, τηρήσαμε τις δεσμεύσεις μας και παλέψαμε να μην εφαρμοστεί ο νόμος-πλαισίο. Αυτό καλούμαστε να κάνουμε και τώρα.

Δεν υποτασσόμαστε – δεν υποχωρούμε!

Καλούμαστε να μην νομιμοποιήσουμε έναν νόμο που έχει καταδικαστεί εκαποντάδες φορές στις γενικές συνελεύσεις και που μας έχει επιβληθεί με τη βία. Να παλέψουμε δυναμικά κατά

της εφαρμογής του νόμου, να ανασυγκροτηθούμε στις γενικές συνελεύσεις και να απαιτήσουμε την κατάργηση του.

Να μην αποδεχτούμε το ψευτοδιλλήμα «ή υπογράφεις – ή πληρώνεις!»

Εφόσον οι μεταφραστές θέλουν να έχουμε πολλοπλά συγγράμματα, τότε απαιτούμε να είναι δωρεάν!

Ο νόμος-πλαισίο δεν θα εφαρμοστεί – θα καταργηθεί!».

Δε φαίνεται, όμως, να υπάρχει η ίδια αγωνιστική διάθεση στις άλλες παραπάνεις (αναφερόμαστε σ' αυτές που τάχθηκαν ενάντια στο νόμο-πλαισίο). Οι πρώτες κρούσεις που έγιναν συνάντησαν... κατανόηση και αδιαφορία, λες και δεν έχει σημασία να χτυπηθεί ειδικά αυτή η ρύθμιση του νόμου-πλαισίο. Επιτι, καλλιεργείται μια ηττοπαθής λογική, που θα οδηγήσει στη νομιμοποίηση και στην εφαρμογή στην πράξη του συνόλου των αντιδραστικών διατάξεων του νόμου.

Γκαουλάιτερ για το ξεπούλημα

Ξεκλήρισμα

Την περίοδο 2006-2007 καλλιεργήθηκαν στην Ελλάδα 3.400.000 στρέμματα με βαμβάκι. Την περίοδο 2007-2008 η καλλιέργεια έπεισε στα 2.950.000 στρέμματα.

Το φθινόπωρο του 2007 η εκκοκκιστική περίοδος άνοιξε με τιμή 40-42 λεπτά το κιλό. Το φθινόπωρο του 2008 η εκκοκκιστική περίοδος ανοίγει με τιμή 31 λεπτά το κιλό.

Οι καλλιεργούμενες με βαμβάκι εκτάσεις μειώθηκαν δραματικά, όμως η τιμή πέφτει, με αποτέλεσμα και άλλοι φτωχοί βαμβακοπαραγωγοί να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την παραγωγή.

Ποιος θυμάται σήμερα το «όλα τα κιλά, όλα τα λεπτά» που με πάθος φώναζε ο Καραμανλής στις προεκλογικές συγκεντρώσεις του 2004 στις πόλεις της Θεσσαλίας; Η κυβέρνηση του συνέχισε την πολιτική της προκατόχου της, που είχε εισηγηθεί στην ΕΕ το νέο, καταστροφικό κανονισμό για το βαμβάκι, οδηγώντας χιλιάδες φτωχά αγροτικά νοικοκυριά στο ξεκλήρισμα.

Οι «εκσυγχρονιστές» του ΠΑΣΟΚ έβαλαν μπροστά το σχέδιο δραστικής μείωσης του αγροτικού πληθυσμού, η ΝΔ το ολοκληρώνει.

Ο αποικιοκρατικός χαρακτήρας της συμφωνίας που συνήψε η κυβέρνηση με την Κομισιόν για την Ολυμπιακή φαίνεται καθαρά και από μια καθόλου ασήμαντη λεπτομέρεια. Η κυβέρνηση δέχτηκε να της βάλει η Κομισιόν έναν γκαουλάιτερ, αφισθητώντας έτσι το

κύρος και τις ικανότητες του υπουργού. Οπως ανακοινώθηκε από τις Βρυξέλλες, «τη διαδικασία ιδιωτικοποίησής θα επιβλέπει ανέξαρτης επίτροπος παρακολούθησης, ο οποίος θα διασφαλίζει τη συμμόρφωση με την απόφαση και τις αναληφθείσες δεσμεύσεις!» Και

συνεχίζει απειλητικά: «Εάν η Επιτροπή δεν είναι ικανοποιημένη με οιεδήποτε πτυχής της διαδικασίας, μπορεί να ανοίξει εκ νέου την υπόθεση». Ενοούται πως η ξεφτίλαι του Χατζηδάκη ουδόλως μας ενδιαφέρει. Απλώς σημειώνουμε πως το πράγμα ζορίζει.

■ Ημερίδα της ΟΚΕ για τη «Λισαβόνα»

Αποθέωση της ταξικής συνεργασίας

Ο λος ο καλός ο κόσμος μαζεύτηκε στην ημερίδα της ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ (ΟΚΕ) με θέμα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ και ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΌΝΑΣ». Υπουργοί της κυβέρνησης, εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΛΑΟΣ (μόνο ο Περισσός δεν πήγε), εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και του ΣΕΒ, καθώς και εκπρόσωποι της Κομισιόν μαζεύτηκαν για να επιβεβαιώσουν την πίστη τους στην αντεργατική στρατηγική που επεξεργάστηκαν οι μηχανισμοί της Ευρωπαϊκής, προκειμένου να διευκολύνουν το ευρωπαϊκό κεφαλαίο στο διεθνή καπιταλιστικό ανταγωνισμό.

Ο Πολυζωγόπουλος, πρόεδρος της ΟΚΕ πλέον, πόστο στο οποίο διαδέχτηκε τον βιομήχανο Αναλυτή, προσπάθησε να αρωιστοποιήσει τη σαφέστατη αντεργατική στρατηγική της Λισαβόνας, λες και δεν έχουν καταλάβει οι εργαζόμενοι, μετά από τόσα χρόνια, τι ακριβώς αντιπροσωπεύει. Προσεκτικά κριτικός προς την κυβέρνηση, έπλεξε το εγκώμιο του κοινωνικού εταιρισμού, διαπιστώντας «σύμπτωση θέσεων των κοινωνικών εταίρων σε μια σερά μέτρων και πολιτικών που υπηρετούν τους φοιτητές

χους της Λισαβόνας!» Οπως είπε, αποστολή της ΟΚΕ είναι η διαμόρφωση «μιας Εθνικής, Κοινωνικής και Ανοικτού Συμφωνίας».

Εργάτες και καπιταλιστές πρέπει να βαδίσουν χέρι-χέρι, λοιπόν. Την ώρα που σαρώνονται ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών αγώνων, την ώρα που το μεροκάμπτο καθηλώνεται σε επιπέδα πτείνας και η ακριβεία στην αγορά καλπάζει, την ώρα που χιλιάδες εργαζόμενοι πετιούνται στο δρόμο, την ώρα που οι νέοι καταδικάζονται στην ανεργία ή υποχρεώνονται να δουλεύουν ανασφαλιστοί και με μισθούς χειρότερους και απ' αυτούς της ξεπουληματικής εθνικής συλλογικής σύμβασης.

Για μια ακόμη φορά, η σοσιαλδημοκρατία προσφέρει τις υπηρεσίες της στο καπιταλιστικό σύστημα. Χρησιμοποιώντας τους μηχανισμούς χειραγώησης που διαθέτει μέσα στο εργαστικό κίνημα, σπεύδει να κηρύξει την ταξική συμφιλίωση και να πνίξει τους εργαζόμενους στη σύστα της εθνικής ενότητας, από την οποία τρώει μόνο το κεφαλαίο. Αυτό το στόχο υπηρετούν θεομοί σαν την ΟΚΕ.

Ρόμπα ξεκούμπωτη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

κώς εντόχθηκαν στο κακόφημο πρόγραμμα των Οικοπάρκων οι βιοσκότοποι με τη μορφή χορτολιβαδών, θαμνολιβαδών και δασολιβαδών. Διαφοροποιήθηκε μόνο στην περίπτωση των «Ιερών Μονών του Αγίου Ορους», γιατί φοίνεται ότι ενέδωσε στις πιέσεις των Ε. Αργύρη και Γ. Δρυ και γιατί πιθανόν να έχει και αυτός καλέσεις με

τις «Ιερές Μονές».

Εγινε, λοιπόν, «ξεκούμπωτη ρόμπα» η συντάκτης της «ΚΕ». Την πάτησε με τα γραφόμενά της για τη στάση του Ε. Αργύρη έναντι του πρόγραμματος των Ο

ANTIKYUNONIKA

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοκουφίτσα.

Τι έγινε ρε παιδία με την 29η Σεπτεμβρίου; Αντε, στις 11 έβρεξε αεροπλάνα αλλά αυτό έγινε άπαξ [once, που λέει κι η Άνωνύλα της ευελφάλειας], ενώ στις 29: Βρέχει καλλιτέχνες και γεννήθηκαν οι Τζέρι Λι Λιούις, Ανίτα Εκμπεργκ, Μιγκέλ ντε Θερβάντες, Μικελάντζελο Αντονιόνι, Στάνλεϊ Κράμερ, Τρέβορ Χάουαρντ, Σωκράτης Μάλαμας, Γιώργος Νταλάρας, Πέτρος Ταμπούρης, Φοίβος Δεληθορίας, Ρος Ντέιλι και άλλοι; Ω δεέ της τέχνης, ω μούσες και μουσίσες, «όχι άλλο Νταλάρα, Πάριο κι Αλεξίου, Ρίτσο σε νταμάρια, κουλτούρα καφενείου» που 'λεγε κι ο Τζιμάκος, προσληφθείς πλέον εκεί που συναγελάζονται Γιάννα, Λιάνα, Πάγκαλος and so many other good guys, για να μην ξεχνάμε και την πατρική μας γλώσσα. Α, ναι, μιας και λέμε για γενέδλια, να μην ξεχαστεί ο Κωστάκης μέσα στα τόσα προβλήματα: την Παρασκευή ο κουμπάρος Ρεζέπ Ταγίπ κλείνει τα 54. Μην τον ξεχάσουμε γιατί έχει και ζόρια εσχάτως: κόβεται, λέει, ο ενδουσιασμός των τούρκων για ένταξη στην ΕΕ με τόσα «σπασίματα» που τους κάνουν οι νεοπολιτισμένοι εταίροι. Κι οι εδώ ευρωλάγνοι-διεθνιστές δεν άρδωσαν ούτε μια κουβέντα συμπαράστασης! Τς, τς, τς...

Σε νέους δρόμους η Ολυμπιακή

Θέλουν μάλλον να ξεχάσουμε ότι τα έκαναν σαλάτα και κυνηγάνε τον... Σαλάτα. Αναφέρομαι στο δέμα της απελευθέρωσης των ομήρων που είχε υποσχεθεί προεκλογικά ο πρωθυπουργός, δηλαδή στους συμβασιούχους. Ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου και πατέρας της ξυλοκοπηθείσας δασάκαλας στον Εβρο κ. Νικόπουλος, παρήγγειλε να ασκηθεί πειθαρχική δίωξη σε βάρος του μέλους του ΔΣ της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Ελλάδος, προέδρου Πρωτοδικών Ν. Σαλάτα. Κι αυτό επειδή ο δικαστής εξέδωσε απόφαση-ασφαλιστικά μέτρα- με την οποία δικαίωσε 25 συμβασιούχους αρχαιολόγους του υπουργείου Πολιτισμού, μη ακολουθώντας απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου που αποφάνθηκε για το ζήτημα των συμβασιούχων. Εσείς τι καταλαβαίνετε από τα παραπάνω; Ακριβώς, παιδία μου... Ακριβώς...

Μωρέ καλά έλεγε η γιαγιά μου -πριν τη φάει ο λύκος- ότι «από ρόδο βγαίνει αγκάδι κι από αγκάδι ρόδο»... Και μιας και λέμε για ρόδα, τι δα γίνει μ' εκείνη την αλάδωτη ρόδα της ιστορίας που τελευταία ανέκρουσε πρύμνα; Θα της δώσουμε κλότσο να γυρίσει παραμύθι ν' αρχινίσει ή δα περιμένουμε τις... συγκυρίες;

Πάντως, αυτό το ιστορικό μπέρδεμα των εποχών έχει τη σημειολογία και τη σημασία του. Ο πάλαι ποτέ πολιτικά ανοιξιάτικος επιστρατεύεται μέσα στο (πολιτικό) φθινόπωρο; Η Κοκκινοκουφίτσα συντάσσεται με τον ξεσκούφωτο οδηγό βέσπας, νομάρχη και λαϊκό βάρδο Πανίκα που ζητά «να έρθει ο Σαμαράς να φέρει φρεσκάδα στη ΝΔ». Σαφώς και απαιτείται φρεσκάδα στους νεκροδαλάμους, ίσως να βοηθήσει κι ένας... στρατηγός άνεμος. Κι όπως λέει κι ο λαός: «γεια σου λεβέντη σαμαρά / φτιάχε ένα σαμάρι / κι εγώ σου 'χω το γάιδαρο / έτοιμο να το πάρει» (χορεύεται ως καλαματιανός, τη συνοδεία μπάντας χάλκινων των Σκοπίων). Με την ευκαιρία, η στήλη στέλνει αγωνιστικούς χαιρετισμούς στο αντάρτικο που συνεχίζεται στα γαλάζια ορεινά και συνεχίζει να πλέκει κάλτσες Gucci και τη φανέλα Lacoste του στρατιώτη. Ομως, τι δα γίνει; Θα έρθει ο Σαμαράς και δα φύγει ο Πανίκας; Ο, god, δεν δα το αντέξω! Λαοπρόβλητος να γίνει ΛΑΟπρόβλητος και ν' αποκτήσουν πρόβλημα προσβεβλημένες οι προβεβλημένες προβλήτες της συμβασιεύουσας; Πώς να περιμένω η καψερή «δυο-τρεις βδομάδες» όπως υποσχέθηκε, δεν δα μου μείνει νύχι να φάω. Και τι σιβυλλική δήλωση ήταν αυτή: «Αυτά που δα πω δα κάνουν καλό στην ελληνική κοινωνία, στον Καραμανή και στη ΝΔ! Συμφορά μου, αυτή ακριβώς ήταν η τελευταία κουβέντα που άκουσε η γιαγιά πριν ξεψυχήσει στα χέρια του αγροτικού γιατρού, φαγωμένη από τον λύκο: «Αυτό που σου δίνω δα σου κάνει καλό»...

Τι βλέπουμε κι εμείς οι ασχολούμενες με ημερομηνίες! Τέτοιες μέρες πριν έντεκα χρόνια κυκλοφορούσε το βιβλίο της πάλαι ποτέ πρώτης κυρίας Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου με τον τίτλο «10 χρόνια και 54 ημέρες» [ποια αντίστροφη μέτρηση ρε;]. Αναφέρεται στη ζωή της με τον Αντρέα [μετρούσε μέρες;], σε περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να... τρως κα'να χαστούκι από στελέχη-αμαζόνες [τι γελάτε ρε;] του ΛαΟΣ... Μα, της ζωής το κύμα το παράφορο, σάρωσε βίλες και σκουτά. Και στον μεγάλο κόσμο τον αδιάφορο, ποιος τα δυμάται τώρα πια;

Κοκκινοκουφίτσα
kokinokoufita@eksegersi.gr

Κίνδυνοι ζωής από τους νεοφιλελεύθερους πειραματισμούς του Αβραμόπουλου

Οι γιατροί απεργούν και ο Αβραμόπουλος οργανώνει φιέστες για την... καταπολέμηση του καρκίνου. Ενα ευρύτατο δίκτυο καλοταΐσμένων παπαγάλων φροντίζει να κρατάει στο απυρόβλητο τον «κύριο Τίτο» με τις αρχιγιακές φιλοδοξίες και να «θάβει» τις κινητοποιήσεις εκείνων που δεν αυτοεξευτελίζονται ούτε υποκύπτουν στη γοητεία του «φακελακίου», αλλά σγωνίζονται για την προσωπική τους αξιοπρέπεια και την προστασία της υγείας του ελληνικού λαού.

Στους 2.200 θανάτους ετησίως, που οφείλονται στα κλειστά κρεβάτια ΜΕΘ, ο Αβραμόπουλος έρχεται τώρα να χρεωθεί και τον κίνδυνο ζωής ασθενών από την πολιτική που εφαρμόζει στις προμήθειες. Χρέωση που γίνεται όχι από την αντιπολίτευση, αλλά από ανθρώπους της δικής του καθαρά επιλογής. Το έγγραφο του Διοικητή του «Ευαγγελισμού» Α. Κονταράτου ήχησε

σαν χαστούκι στη νέα πολιτική των προμηθειών, που ο Αβραμόπουλος ονόμασε «νοικοκύρεμα». Λέει ο Κονταράτος στους υφισταμένους του:

«Είναι γνωστή η κατάσταση

που έχει δημιουργηθεί στο νοσοκομείο εξ αφορμής της εφαρμογής και λειτουργίας του νέου νόμου περί Προμηθειών. Έχουν ήδη παρουσιασθεί ουρανόπιστα και κίνδυνοι

■ Δήμος Καλλιθέας

Σύγκρουση για τους συμβασιούχους

Οι δύο δημοτικές επιχειρήσεις που είναι σε λειτουργία στο Δήμο Καλλιθέας απασχολούν 98 εργαζόμενους, 63 με σχέση εργασίας ασφρόστου χρόνου και 35 συμβασιούχους. Ενοείται πως και οι συμβασιούχοι εξυπηρετούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και οι συμβάσεις τους έπρεπε να έχουν μετατραπεί σε αιρόστου χρόνου. Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν καλά τι είναι ο δημοτικές επιχειρήσεις, για τις εργασιακές σχέσεις, για τους χαμηλούς μισθούς, για τις επιχειρήσεις αποδέσμευτες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ελλοχεύει το σκουπίδι, προβλέπεται ότι δίνεται η δυνατότητα στους εργαζόμενους που έχουν σχέση εργασίας ασφρόστου χρόνου να περάσουν στις υπηρεσίες των δήμων και να γίνουν μόνιμοι. Το γεγονός αυτό, πέρα από την εξασφάλιση σταθερής και μόνιμης δουλειάς στους εργαζόμενους, που έχει τεράστια σημασία, θα επιφέρει και μια σημαντική αύξηση στο μισθό, σε καιρούς φοβερά δύσκολους. Με έναν απλό υπολογισμό που δύνανται να κάνουμε, ένας εργάτης μαρμαράς θα έχει μια αύξηση γύρω στο 30% στο μισθό του. Φανταστείτε τι μισθούς πείνας πληρώνει το δημοτικό επιχειρείον. Γ' αυτό σκίζονται για τις δημοτικές επιχειρήσεις.

Τα δεδομένα τώρα στο Δήμο Καλλιθέας:

- α) Στις δημοτικές επιχειρήσεις υπάρχουν οι δημοτικές πυρήνες εργαζόμενων, που πολλές φορές έχει δώσει μάχες με την κατάσταση των δημοτικών επιχειρήσεων, ενώ τους διενεργείται σταθερής στην Καλλιθέα και κρεμάστηκαν αεροποτάν που δημοποιούσαν το πρόβλημα, γεγονός που έκανε έξαλλο το συσταλιστή δήμαρχο. Τώρα, περάσαμε στην τελική ευθεία της διεκδίκησης.

τη μάχη. Β) Ο Σύλλογος Γηπαλλήλων του Δήμου Καλλιθέας είναι ένας απόλυτα γραφειοκρατικοποιημένος σύλλογος. Τα προβλήματα συνεχώς τρέχουν και καμιά ουσιαστική παρέμβαση δε γίνεται. Το κύριο χαρακτηριστικό είναι ότι αικόμια και όταν παίρνει σωστές αποφάσεις δεν κουνιέται ούτε δοχτυλάκι για να υλοποιηθούν.

γ) Δήμαρχος είναι ο γνωστός Ασκούνης. Γνωστός από προγράμμενες αντεργατικές ενέργειες του, που οδήγησαν μέχρι και σε απεργία πείνας συμβασιούχους. Εχει παίξει σημαντικό ρόλο στο να φτάσει ο σύλλογος στη σημερινή του κατάντια. Στην κυριολεξία, τον έχει ξεδοντιάσει. Ο φέρελπτης αυτός συσιαλιστής, είναι μέλος του Πολιτικού Συμβούλου του ΠΑΣΟΚ και μετά τα γκάλοπ ονειρεύεται το πέρασμά του στην κεντρική εξουσία, για να σώσει ολόκληρη την Ελλάδα, αφού τόσα χρόνια έστωσε τη Καλλιθέα. Παραλαυτά, δε λέει με τίποτα να καλύψει το αντεργατικό του πρωταρχείο. Παράδειγμα οι δημοτικές επιχειρήσεις. Παλιότερα, όταν ο θεοφιλόποιος δεν υπήρχε νόμος. Τώρα που ο νόμος υπάρχει, αντί να περάσει στη συζήτηση για το πώς θα λυθεί το πρόβλημα των εργαζόμενων, παρήγγειλε μελέτες για τη δημοτική

■ Εργαζόμενοι WIND

Απαιτούν πραγματικές αυξήσεις και επιδόματα

Επρεπε να φτάσει στη Διαιτησία η διαπραγμάτευση της Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης του 2008 για να γνωστοποιήσει η διοίκηση της WIND, για πρώτη φορά εδώ και δύο χρόνια, τις θέσεις της απέναντι στα αιτήματα των εργαζόμενων. Και ποιες είν' αυτές; Ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι η WIND είναι μια... προβληματική επιχείρηση και οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να έχουν «υπερβολικές απαιτήσεις». Ποιες είναι οι «υπερβολικές απαιτήσεις»; Το αίτημα για πραγματικές αυξήσεις, το αίτημα για επιδόματα Αγγλικών (που το δέχεται μόνο

για τις τουριστικές περιοχές), το αίτημα για Επιδόματα Οθόνης Η/Υ, που το χλευάζει ως «επιδόματα στυλό» (σωστά απαντά στο χλευασμό το σωματείο των εργαζόμενων: «Τους δικαιολογούμε, δεν μπορούν να γνωρίζουν την κατάσταση, την περισσότερη ώρα την περνάνε σε μίτινγκ και "γεύματα εργασίας"»...).

Την προβληματικότητα και τα χρέα τα θυμήθηκε η WIND μόλις οι εργαζόμενοι ζήτησαν αυξήσεις μισθών και επιδόματα. Οταν πανηγυρίζει διαφημιστικά για την επέκταση των καταστημάτων της στα 400 και για την είσοδο της στις υπη-

ρεσίες Ιντερνετ μέσω της Tellas (που έχει και αυτή το ίδιο αφεντικό, τον μεγιστάνα Σαουτρί), φαίνεται ότι αναφέρεται σε όλη εταιρία.

Το σωματείο απορρίπτει την πρόταση για «μεσοσταθμική αύξηση λίγο πάνω από 3%». Απορρίπτει, επίσης, την πρόταση για διετή σύμβαση, διότι «η διετής σύμβαση είναι μια παγιδα, ιδιαίτερα με τα πενιχρά "ανταλλάγματα" που δίνει η διοίκηση. Θα "κλειδώσει" τους μισθών, την στιγμή που η ακριβεία καλπάζει και η ανάγκη αναπροσαρμογής τους γίνεται όλο και πιο επείγουσα».

Τους αδειάζουν και οι δίκοι τους

Καλά, ο προηγούμενος πρόεδρος της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων ήταν Πασόκος και παραπήθηκε (μετά τη γνωμοδότηση Σανιδά που επέτρεψε στην ΕΛΑΣ να βιντεοσκοπεί τις συγκεντρώσεις) για να δημιουργήσει πρόβλημα στην κυβέρνηση. Ο καινούργιος, όμως, που τον διόρισε η σημερινή κυβέρνηση, τι λόγο έχει και χαρακτηρίζει «εσφαλμένη» τη γνωμοδότηση Σανιδά και «ατυχή και ατελή» την τροπολογία του υπουργείου Δικαιοσύνης, που υιοθετεί τη γνωμοδότηση Σανιδά; Η απάντηση είναι απλή: η παρανομία είναι τόσο καραμπινάτη, που ο νέος πρόεδρος της Αρχής Γ. Γεραρής δε θέλει να σηκώσει μόνος του το βάρος. Φοβάται πως κάποια στιγμή μπορεί να βρεθεί κατηγορούμενος σε κάνα Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γι' αυτό και ζητά από την κυβέρνηση να πάρει την ευθύνη και να ρυθμίσει νομοθετικά το ζήτημα. Διότι και χαριεδοκάμερες και τάχαμου προστασία των προσωπικών δεδομένων δε γίνεται.

Φωνή βούντων

Ο πως γνωρίζουν οι αναγνώστες της «Κ», το... υποσκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου, που αφορά τον αποχαρακτηρισμό δάσους 8.800 στρεμμάτων στην Ουρανούπολη, το αποκαλύψαμε για πρώτη φορά εμείς στα μέσα του περασμένου Μάη. Ακολούθησαν αναφορές και δημοσιεύματα και από άλλες εφημερίδες, όμως χωρίς να γίνεται κεντρικό θέμα, με αποτέλεσμα ο Κλιτίδης να μη δίνει ιδιαίτερη σημασία. Επίσης, στις αρχές Ιούνη αποκαλύψαμε ότι το συγκεκριμένο δάσος είναι και αρχαιολογικός χώρος. Η κυβέρνηση έκανε και πάλι πως δεν καταλαβαίνει. Τώρα, μαθαίνουμε πως και ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων είχε αντιδράσει από τις 9.1.2008 και είχε καταγγείλει το συγκεκριμένο αποχαρακτηρισμό, όμως το υπουργείο Πολιτισμού έγραψε την καταγγελία του εκεί που δεν πάνε μελάνι.

Σήμερα, μετά το θόρυβο που έχει ξεπάσει, υπάρχουν ελπίδες να τη γλιτώσει το πανέμορφο δάσος της Ουρανούπολης από την «αξιοποίηση» που του επιφυλάσσουν

οι καλόγεροι-μπίζιεσμαν (ανέγερση ξενοδοχείων, σε συνεργασία με γνωστούς καπιταλιστές). Ομως, ο ρόλος των κυριάρχων ΜΜΕ, που θάβουν όχι μόνο αποκαλύψεις δικές μας, αλλά και καταγγελίες επιστημονικών σωματείων, αποκαλύφτηκε για μια ακόμη φορά. Κι ας παριστάνουν σήμερα τους τιμητές όλων των άλλων. Ακόμα και τους αρχαιολόγους δε δίστασαν να ρωτήσουν «γιατί άργησαν», αγνοώντας πως οι άνθρωποι φώναζαν από το Γενάρη, αλλά κανείς δεν τους άκουγε. Και βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο.

Του Μητρέλ' του έπιασαν οι μπάτσοι να οδηγεί το αγροτικό του αυτοκίνητο χωρίς δίπλωμα. Του έκοψαν κλήση και κάποια στιγμή βρέθηκε στο σκαμνί του δικαστηρίου. Κατηγορούμενε, του λέει ο πρόεδρος του δικαστηρίου, κατηγορείστε ότι οδηγούσατε το αγροτικό σας αυτοκίνητο χωρίς να κατέχετε το απαραίτητο δίπλωμα οδήγησης. Ποιος του 'τε; λέει του Μητρέλ'. Το αναφέρει το κλητήριο θέσπισμα, του απαντάει ο πρόεδρος. Τώρα θα δεις, του λέει ο κατηγορούμενος, και στρέφεται προς τα πρώτα καθίσματα του ακροατηρίου, όπου καθόταν η γυναίκα του. Μουρ' Καλιόπη', φερ' του χαρτί εδιού. Κάτι του δίνει αυτή και ο Μήτρος το παρουσιάζει στον πρόεδρο. Αυτός, αφού το βλέπει καλά-καλά, κοιτάει με απορία τον κατηγορούμενο. Μα αυτό το δίπλωμα, κύριε, του λέει, είναι της γυναίκας σας, όχι δικό σας. Και η γυναίκα τίνος είναι, κυρ' πρόεδρε, δικά σα; του απαντάει τον Μητρέλ'. Κάγκελο ο δικαστής αρχικά, βάζει τα γέλια μετά και αθωώνει τον κατηγορούμενο, αφού πάρει την υπόσχεσή του ότι σε ένα μήνα θα του παρουσιάσει δικό του δίπλωμα.

Τούτη την αληθινή ιστορία, που συνέβη στο χωριό μου, τη θυμήθηκα παρακολουθώντας όσα συμβαίνουν στην κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας μας. Κάποιοι έχουν την αίσθηση ότι παντρεύτηκαν την εξουσία και ξεπουλάνε όποια δημόσια περιουσία διοχειρίζονται. Ρασοφόροι και πολιτικάντηδες στον ίδιο χαβά.

Απ' ό,τι με πληροφόρησε τηλεοπτικός σχολιαστής, ο Εφραίμ, όταν πήγε στο «Άγιο Ορος», αντίκρισε μερικά γερικά μουλάρια που τριγυρνούσαν αδέσποτα περιμένοντας την ώρα να πεθάνουν. Προβληματίστηκε απ' την εικόνα και έπεισε σε βαθιά περισυλλογή. Κάποια στιγμή, άστραψε φλασιά στον ιερωμένο (τον βοήθησε άραγε το «άγιο πνεύμα»); Τα μάζεψε και τα πούλησε σε τσίρκο για να τα φάνε τα λιοντάρια!!! Φαντάζομαι ότι πρώτα έδωσε στην ευχή του... στα λιοντάρια... για καλή χώνεψη! Καταλαβαίνετε για τι «αγιασμένο» μπίζνεσμαν μιλάμε. Οπάτε τα υπόλοιπα επιχειρηματικά νταλαβέρια του με τους πολιτικάντηδες δεν πρέπει να μας εντυπωσιάζουν. Άλλωστε, τι διοιφρετικό έκανε ο Εφραίμ απ' ό,τι κάνει η κυβέρνηση των καπιταλιστών που έχουμε σήμερα; Κι αυτή δεν κλέβει και δεν ληστεύει τον εργατικό ίδρωτα για να αυγατίζουν τα κέρδη των πλουτοκρατών; Πώς αλλιώς θα γινόταν οι ντόπιοι καπιταλιστές να φτάσουν να έχουν καταθέσει - μαμούθ 80 δισ. ευρώ σε ένες τράπεζες και φρολογικούς παραδείσους, όπως έγραψε εφημερίδα;

Κοντά σ' αυτά έχουμε και τους πολιτικάντηδες να μας δουλεύουν ψιλό γαζί με χοντρή βελόνα. «Δεν θέλει να γίνει προσωρινά αρεστός», μας λέει ο Αλογοσκούφης. Τι εννοεί ο ποιητής; Ότι υπάρχει περίπτωση να γίνει αρεστός μακροχρόνια; Στην εργαζόμενη κοινωνία και στους συνταξιούχους όχι προσωρινά αλλά ποτέ δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει. Για να υπάρχει δημοσκόπηση που θα εμφανίζει τον υπουργό Οικονομίας δημοφιλή, αυτή θα γινόταν οι ντόπιοι καπιταλιστές να φτάσουν να έχουν καταθέσει - μαμούθ 80 δισ. ευρώ σε γραφεία του ΣΕΒ σε μέρα γενικής συνέλευσης. Είναι οι μοναδικοί Ελληνες που δικαιολογημένα πανηγυρίζουν για την οικονομική πολιτική που ασκεί η Νέα Δημοκρατία και ο υπουργός της.

Ασχετο. Ενα μέλι που πήρα και θεωρώ ότι πρέπει να το δημοσιεύσω: «Επειδή τυγχάνει να είμαι άνθρωπος που αρέσκεται να την ψάχνει λίγο παραπάνω τη δουλειά, πήγα ως υποψήφιος «πελάτης» σε κάποιο από αυτά τα «Κολλέγια» πριν από ένα μήνα. Πρόγραμμα σπουδών μόνο για γέλια, εγκαταστάσεις υποτυπώδεις, αστόσο σαφέστατη διαβεβαίωση για αναγνωρισμένο πτυχίο. Οταν μιλησα για επαγγελματικά δικαιώματα, προσπάθησαν να με πείσουν ότι στη σύγχρονη αγορά εργασίας αυτά δεν έχουν σημασία, καθώς μετράει να είσαι ανταγωνιστικός και μόνον αυτό. Τέλος φρόντισα να περάσω από το λογιστήριο όπου μου ζήτησαν 6.200 ευρώ για κάθε έτος τριετούς προγράμματος Bachelor. Οταν τους είπα ότι δεν έχω τα χρήματα, τότε άρχισαν να μου πασάρουν σπουδαστικό δάνειο γνωστής τράπεζας! Μιλάμε για πραγματική αλητεία με κυβερνητική ανοχή...».

Γιώργης Γιαννακέλης

Γιωργάκη, Ζούμε, Μαξίμου να σε δούμε...

Ελειψη ψυχραιμίας χαρακτηρίζει τη διοίκηση του πολυμετοχικού Παναθηναϊκού. Μετά τον αγώνα με την Ιντερ για το Champions League, ο Γιάννης Γκούμας δήλωσε ότι η επιλογή του προπονητή των πράσινων να βάλει το Σιμάρ πάνω στον Ιμπραΐμοβίτς ήταν λανθασμένη και δημιούργησε πολλά προβλήματα στην αμυντική λειτουργία της ομάδας. Ο Γκούμας είπε αυτό που είδαν όλοι όσοι παρακολούθησαν το παιχνίδι και από το ύφος των δηλώσεών του άπαντες καταλάβαμε ότι δεν είχε σκοπό να μειώσει τον προπονητή του. Γ' αυτό, δλλωστε, το θέμα την επαύριο του αγώνα πέρασε στα ψηλά των εφημερίδων.

Η αντίδραση της διοίκησης και του προπονητή των πράσινων, όμως, ήταν πολύ διαφορετική. Οι δηλώσεις του παίχτη θεωρήθηκαν κριτική για τον προπονητή και γ' αυτό αποκλείστηκε από την αποστολή για το εκτός έδρας ντέρμπι με τον Αρη. Η αγωνιστική εικόνα της ομάδας και τα τεράστια αμυντικά κενά, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι περισσότερες από τις μεταγραφές του καλοκαιριού δεν έχουν τείσει για την αξία τους, έχει ανατρέψει το κλίμα ευφορίας που υπήρχε στις τάξεις των οπαδών του Παναθηναϊκού πριν την έναρξη του πρωταθλήματος. Στο άσχημο κλίμα πρέπει να προσθέσουμε και τα διαιτητικά λάθη. Στις τρεις πρώτες αγωνιστικές οι πράσινοι πήραν ξεκάθαρα το μήνυμα ότι δεν μπορούν να ελπίζουν σε βοήθεια από τα «κοράκια».

Το γεγονός ότι ο Κόκκαλης εξακολουθεί να κινεί τα νήματα στο παρασκήνιο του ελληνικού ποδοσφαίρου σημαίνει ότι οι πράσινοι δεν μπορούν να υπολογίζουν σε έξωθεν βοήθεια και σε απλά ελληνικά έχουν μπροστά τους ένα ακόμη εμπόδιο στην πορεία τους προς την κοτάκτηση του τίτλου. Μέχρι σήμερα, ο Τζίγγερ είχε επιλέξει να μην έρθει σε ευθεία κόντρα με τον Κόκκαλη, είχε δεχτεί την κυριαρχία του Ολυμπιακού στο ελληνικό πρωτάθλημα και είχε επιλέξει τη λογική της «δεύτερης θέσης που οδηγεί στους ομίλους του Champions League». Για το λόγο αυτό δεν ερχόταν σε ευθεία αντιπαράθεση με την ΕΠΟ και την ΚΕΔ, αλλά χρησιμοποιούσε τις άσχημες διαιτήσεις σε βάρος της ομάδας του για να δικαιολογήσει την απώλεια του τίτλου. Η διοίκηση του πολυμετοχικού,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

όμως, δε μπορεί να κάνει το

ιδιο. Εχει υποσχεθεί στον κόσμο του Παναθηναϊκού τίτλους και ταυτόχρονα ότι δε θ' ανεχεί παιχνίδια σε βάρος της ομάδας από εξωραϊστικούς παράγοντες. Είναι, λοιπόν, αναγκασμένη να αντιδράσει. Με αφορμή την απόφαση της ΚΕΔ να μη τιμωρηθεί ο βοηθός διαιτητή Τρύφωνας για τα αλλοπρόσαλλα σφυρίγματά του στο ντέρμπι με τον Αρη, βγήκε μια πολύ σκληρή ανακοίνωση από την πράσινη ΠΑΕ. Γκαγκάτσης και Ψυχομάνης αναφέρονται στην ανακοίνωση ως εχθροί του Παναθηναϊκού, ενώ τονίζεται ότι οποίος αντιστρατεύεται την ΠΑΕ Παναθηναϊκός θα τη βρει απέναντι του.

Επί της ουσίας, αυτό που προκύπτει από τον τρόπο που πολιτεύονται οι πολυμετοχικοί είναι ότι δεν είχαν υπολογίσει σωστά τα δεδομένα στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ιστος πίστεψαν ότι δημιουργώντας μια «λυκοφιλία» και ρίχνοντας κάποια φράγκα στην πάσα θα μπορούσαν ν' ολλάξουν το στάτους κρβού του ελληνικού πρωταθλήματος. Η διοίκηση των πράσινων είχε τοποθετήσει πολύ ψηλά τον πήχη και τώρα συνειδητοποιεί ότι πολύ δύσκολα θα πετύχει τους στόχους που έθεσε (ο Ολυμπιακός, σύμφωνα με την πλειοψηφία των φιλάθλων, είναι το φαβορί για την κατάκτηση του πρωταθλήματος), ο κόσμος του Παναθηναϊκού έχει αρχίσει τη μουρμούρα και δεν υπάρχει πλέον ο Τζίγγερ για να του φορώσουν την αποτυχία. Πατέρας και σία έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν τα ζόρια και προσπαθούν να βρουν εξλαστήρια θύματα. Δυστυχώς γ' αυτούς, ο κόσμος του Παναθηναϊκού είναι απαιτητικός, ξέρει από μπάλα και δεν τρώει κουτόχορτο, συνεπάρτως μοναδική τους ελπίδα είναι να ρολάρει η ομάδα και να πετύχει νίκες. Και επειδή αυτό είναι πολύ δύσκολο να γίνει στο άμεσο μέλλον, να στρώσει δηλαδή η ομάδα, δεν αποκλείεται ν' ακουστεί στις εξέδρες του ΟΑΚΑ το σύνθημα «Τζίγγερ θεέ, ξαναπάρε την ΠΑΕ».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Οι εκλογές στις αθλητικές ομοσπονδίες, εκτός από την πατροπαράδοτη κόντρα ανάμεσα σε κυβέρνηση

■ ΤΖΟΕΛ ΚΑΙ ΙΘΑΝΚΟΕΝ Καυτό απόρρητο

Οταν η ηλιθιότητα των μυστικών υπηρεσιών συναντά την ανοησία των μποντι- μπλνταράδων και την υποκρισία των συμβατικών συζυγικών σχέσεων, το εκρηκτικό μήγαμα που δημιουργείται δεν είναι όλο από την τελευταία απολαυστική ταινία των αδελφών Κοέν. Οπως σε πολλές προηγούμενες ταινίες τους (Ο μεγάλος Λεμπτόφοκι, Φάργκο, Ω αδελφέ που είσαι κ.λπ.) οι Κοέν συνεχίζουν το καυστικό τους σχόλιο σε ό,τι ο Οσκαρ Ουάλντ χαρακτήρισε ανίκητο εχθρό, δηλαδή την ανθρώπινη βλακεία.

Δεν είναι μόνο η εξυπνάδα, η μαεστρία και η στέρεα κινητογραφική αφήγηση, με την οποία οι Κοέν «ντύνουν» την αστυνομική τους ίντριγκα, αλλά κυρίως η βεβαιότητα που δημιουργούν στο θεατή, πως όσα βλακώδη βλέπει στην οθόνη είναι δυστυχώς ένα αδιαφρισβήτητο κομμάτι της καθημερινότητας γύρω του. Ασφαλώς, δεν τίθεται θέμα να αναζητά κανείς υψηλά νοήματα στις ταινίες των Κοέν, όμως το να ρεζίλευνται την ίδια στιγμή η CIA, κάποιοι ανεγκέφαλοι, ψυχωτικοί των γυμναστηρίων και η ανειλικρίνεια των συζυγικών σχέσεων δεν είναι το πιο εύκολο πρόγμα του κόσμου. Οι Κοέν δεν περιγράφουν απλώς με εξαιρετική δεξιότητα το μέγεθος της σύγχρονης βλακείας, αλλά το κάνουν και συναρπαστικά. Και πραγματικά, δεν χρειάζονται ενοχές, ώστε να αφεθεί κανείς και να απολαύσει αυτή την αποκαλυπτική πινακοθήκη της γελοιότητας που ανθεί γύρω μας.

■ ΑΝΤΡΙΟΥ ΦΛΕΜΙΝΓΚ Αμλετ 2: Η ανάσταση

Αντρεπτική κωμωδία με ασαφείς όμως στόχους και ταυτότητα. Ενας αποτυχημένος θητοπούρος διδάσκει σ' ένα Λύκειο, όπου επιχειρεί ν' ανεβάσει μια παρωδία του Αμλετ. Με χλιαρά βάσανα καταφέρνει να ξεπεράσει τα εμπόδια που συναντά η σάτιρά του, φτάνοντας σε μια αποθεωτική αντισυμβατική παράσταση.

Ενδιαφέρον στοιχείο αυτής της ταινίας, που παραπαίει ανάμεσα στο mainstream και τον ανεξάρτητο κινηματογράφο, είναι η εντελώς σύγχρονη ματιά για το μοντέρνο αμερικανικό θέατρο, που ξέπερδια ακόμα και δω αμφισβήτωντας τα πεπαλαιωμένα κλασικά πρότυπα.

■ ΟΖΓΚΟΥΡ ΓΙΑΝΤΙΡΙΜ

Τσίκο, ο ανυπότακτος

Η καριέρα στον κόσμο των ναρκωτικών δυο περιθωριακών νεολαίων από το τουρκικό γκέτο του Αμβούργου είναι το θέμα αυτής της ταινίας που ανώφελα φιλοδόξησε να μοιάσει στον «Σημιδέμενό» του Μπράιαν ντε Πόλμα, πιθανόν όμως να μην έβιστε καν διανομή αν πίσα από την παραγωγή δεν βρισκόταν το όνομα του Φατήχ Ακίν.

Εκεί που θα περίμενε λοιπόν κανείς τουλάχιστον μια ανά-

Δουλεύουμε για ένα ξεροκάματο (ξεροκόματο + μεροκάματο)

Freak to go

Λέπτε ζάσταβε, λέπτο γκόρε

- ◆ Από δω το 'φερε, από και το 'φερε η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ (22-9-08) να! τα «συμφέροντα του έθνους», να και οι αναφορές στο Βενιζέλο (προς συμμόρφωσιν των υπηκόων και των -θου, κύριε... - ανταρτών;) και τέλος ο κίνδυνος εκτροπής αλλά και μεταρρυθμιστικές «παραχωρήσεις» στους αγρότες που είναι φυσικές σε μια τέτοια μακρά προεκλογική περίοδο (βέβαια η πραγματικότητα στη σελίδα 15 λέει ότι οι αγρότες βγαίνουν νωρίτερα στη σύνταξη αλλά αυτό το «πρωθεί» το υπουργείο Απασχόλησης, που σημαίνει «σπρώχημο» - και αυτό δεν είναι... δέσμευση...). Πώς λέγονται πολιότερα με τον Κ. (φρυδά) Καραμανλή «θα τρώτε με χρυσά κουτάλια...».
- ◆ «Παιδί της ΝΔ» δηλώνει ο (πολύ) Βύρωνας. Γαλάζιο, χρυσό ή ντεμί;
- ◆ Taleban, Taleban!
- ◆ «Από αυτή τη σκοπιά, οι ευρωελογικές αναδεικύνονται σε κρίσιμο κόμβο με μακροπρόθεσμη επίδραση» (ΠΡΙΝ, 21-9-08, σ. 2). Δηλαδή, η «ριζο» τέτοια αριστερά βρίσκεται με τα μπουνία μεσ' στο βόθρο των εκλογών...
- ◆ «Προετοιμασία για νικηφόρο αγώνα» του Πανελλαδικού των Παρεμβάσεων (ΠΡΙΝ, 21-9-08, σ. 8) Μήπως για... κλείσιμο; (Θυμάστε την απεργία δασκάλων - νηπιαγών...).
- ◆ Ενοπλοί σεκιουριτάδες (κερατάδες, μπαμ-μπαμ)
- ◆ Ενα δις οι πεινασμένοι της

Τι θέλει να πει ο ποιητής;

γης (come on baby, eat the rich, λένε οι Metallica...).

- ◆ Καλά, πολύ ξύλο (μα πάρα πολύ ξύλο) έριξαν σε αφεντικοτσιράκι οι εργάτες εκεί στην Ινδία.
- ◆ Εκείνο το άρθρο στελέχους χρηματοπιστωτικής εταιρίας στην ΕΠΟΧΗ (21-9-08) «σημαδένει» μια στάση «υπευθυνότητας» ενόψει (ρούφα κι έρχεται) «ανάλυψης κυβερνητικών πόστων»; (Μάυρη είναι η νύχτα στα βουνά...).
- ◆ Λαϊκή απαίτηση να γράφει ο σ. Γιώργης στην εφημερίδα κάθε βδομάδα.
- ◆ Σ/σα Κοκκινοσκουφίτσα, πού παρεπιδημείς;
- ◆ Τί γκάβλα και αυτή (ΒΗΜΑ, 21-9-08) με την... Μαντόνα; (σ. 41).
- ◆ Χα! Τσιγάρο που δεν είναι τσιγάρο, αλλά καταστρέφει σαν τσιγάρο (80 γιούρα). Ε, δεν είμαστε και τόσο (πιο) μαλάκες...
- ◆ Διαφωτιστική (αλλά ήδη γνωστή) η πληροφορία του

«Βήματος», 21-9-08, για τον Χίτσκοκ και την ηθοποιό Τ. Χέντρεν («Τα πουλιά»).

- ◆ Οχι, άλλο, Μπεζανσόν, Πάριο και Αλεξίου!
- ◆ «Ναυαγός» ο Καραμανλής, κατά την Ελευθεροτυπία (20-9-08). Σκέτο LOST η διακυβέρνησή του...
- ◆ Στα... κιλά του έγραψε ο Θόδωρας το κυνοβούλιο και πήγε στο... ράδιο (ράδιο εστί γαρ).
- ◆ Παπαδοπαΐδιο, το Βατοπαΐδιο, του φατ(ουσόλους)οπαΐδιο, κλπ.
- ◆ «Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» είναι η ρήση - όχι «αυξάνετε και πληθύνετε» τα περιουσιακά σας.
- ◆ Εδώ ο κόσμος καίγεται (καίγεται το μιν μας) κι αυτοί φεστιβαλεκδηλώνονται.
- ◆ Η σταθερότης του καπιταλισμού (κυκλικοί κρίσεις) είναι εμφανέστατη.
- ◆ Ειδες προσεγγίσεις ο Μέτρος Σκατούλης;
- ◆ Αγιοι Πατέρ(ες)ατα.
- ◆ Γελάει το μουστάκι του Γιαργάκη (όμως η κάλπη είναι μια - άπιστη - τρύπα κι αυτή...).
- ◆ Τί γίνεται, παιδιά; Χαμηλό διψήφιο (πάσαλι) ο ΣΥΡΙΖΑ;
- ◆ Τώρα «μας πνίγουν τα γκάλοπ», μπαρμπα-Ρίζο;
- ◆ Το διαβάσαμε και δακρύσαμε (από ταξική αλληλεγγύη): «Κραυγή αγωνίας από τους βιομήχανους Αττικής - Πειραιώς/ Μας πνίγει το κόστος δανεισμού» (ΚΕΡΔΟΣ, 23-9-08). Εμπρός για ένα τα-

μείο αλληλεγγύης!...

- ◆ Μολυσμένο γάλα στην Κίνα, κι ένα αιωρούμενο σφυροδέπτωνο...
- ◆ Δημοσκοπήσεις (δημοσκοπιστικάμε).
- ◆ «Το Πασόκ κλείνει την πόρτα της κοινής δράσης» λέει ο Αλέκος στην ΑΥΓΗ (23-9-08) (στα σκαλοπάτια σου προσέμνω μια θεσουλά...).
- ◆ Μοιχεύτηκαν όλοι, τραγούδησαν για πράσινο (μάλλον για πράσινα άλογα).

◆ Πώς; Τί; Καταδικάστηκε ο «άμισθος σύμβουλος»;

- ◆ Αντε, να βοηθήσουμε τον Τεό Ρουσοπούλη με τα δάνεια του.
- ◆ Αυριανάρα! «Βγαίνει μπροστά ο Καραμανλής» (κολοσσός, ο υπερδιπλάσιος).

◆ Την «φοβόμαστε» αυτή την τανιά του Βουλγαρη για τον «Εμφύλιο».

- ◆ Γιατί, ρε μάγκες, δεν ονομάζει (σχεδόν) κανείς τον «Εμφύλιο» ένοπλη επανάσταση του Δημοκρατικού Στρατού; Τσούζει;
- ◆ Άλλη μια «λαοθάλασσα» στο φεστιβάλ ΚΚΕ-ΚΝΕ (όσοι θυμούνται κάτι - πολύ - παλιότερα φεστιβάλ συγκρίνουν...).

◆ Τέρμα (;) οι τρίμηνες συνταγές του ΙΚΑ.

- ◆ «Αυτό που πουλά ο εργάτης δεν είναι άμεσα η εργασία του, αλλά η εργαστική του δύναμη, που τη θέτει προσωρινά στη διάθεση του κεφαλαιοκράτη» (αφιερωμένο από τον Κάρολο).

Βασιλης

◆ Μετά από 44 χρόνια λειτουργίας στη Θεσσαλονίκη, με εξαιρωγές τεχνολογίας σε όλο τον κόσμο κινδυνεύουν να μείνουν άνεργοι 480 εργαζόμενοι (Σωματείο Εργαζομένων Siemens)

Εδώ είναι τα δύσκολα, εδώ είναι απαραίτητο να δοθεί σκληρή μάχη, εδώ ο αγώνας φαντάζει και είναι πλέον μονόδρομος. Υπάρχει όμως ένα... άλλα. Γιατί ο αγώνας να αρχίσει να δίνεται όταν πια ο κόμπος όχι απλά έφτασε στο χτένι, αλλά έσπασε στην κυριολεξία το χτένι; Ποια ήταν τα ιδεολογήματα, ποια ήταν τα επιχειρήματα που εμπόδισαν να αναπτυχθεί κίνημα; Γιατί είναι ηλιό φαεινότερο ότι, αν έχει αναπτυχθεί κίνημα όλα αυτά τα χρόνια, τα πράγματα τώρα θα ήταν καλύτερα. Και εδώ βέβαια είναι το μεγάλο θέμα. Η ιδεολογικοπολιτική άποψη που κυριαρχεί σε ένα σύλλογο, σε ένα σωματείο, σε ένα σύνολο εργαζομένων για την εργοδοσία και συνολικότερα για το κεφάλαιο, για τους καπιταλιστές. Αν κυριαρχούν οι ιδεολογίες και οι πολιτικές της συνεργασίας με το κεφάλαιο, της ανάπτυξης της επιχείρησης, της εργασιακής ειρήνης, τότε το μέλλον είναι και πιο αβέβαιο και πιο δύσκολο και πιο ζαφερό. Το «ήρεμο», «ήσυχο» και «ειρηνικό» παρόν στη σχέση μεταξύ του κεφαλαίου και της εργασίας είναι προόγγελος ενός σκληρού μελλοντος. Εχουν σημασία για το τώρα όλ' αυτά; Μεγάλη. Πρώτα και κύρια, για να δοθεί με τις καλύτερες προϋποθέσεις ο αγώνας.

◆ Η Ολυμπιακή Αεροπορία χρειάζεται ανάπτυξη, αεροπλάνα και προσλήψεις και όχι συντάξεις και απολύτως (ΟΣΠΑ)

◆ Η Ολυμπιακή θα μείνει ανοιχτή και ας λένε ό,τι θελουν οι κυβερνητικοί (ΟΣΠΑ)

◆ Ενιαίος-Δημόσιος-Εθνικός Αερομεταφορέας (Ενωση Ιππόμενων Συνδώνων Φροντιστών)

Παράδειγμα των όσων λέγαμε παροπάνω. Στα πανό, στα κεντρικά συνθήματα, εκείνο που κυριαρχεί είναι η εταιρία και τα συμφέροντά της και μέσω των συμφερόντων της εταιρίας «κατοχυρώνονται» και τα συμφέροντα των εργαζομένων. Ενώ έπρεπε να γίνεται ακριβώς το αντίστροφο. Αντί λοιπόν να παίξεις στο δικό σου γήπεδο, πας και παίζεις στο γήπεδο του αντίπαλου. Και ξέρεις ότι διαιτήσης είναι ο Βασιάρας... συγνώμη, η Ευρωπαϊκή Ενωση. Σε ένα δύσκολο και απολύτως απαραίτητο αγώνα, όσοι πίνουν νερό στο όνομα του καπιταλισμού δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο τα πράγματα.

◆ Πωλούνται σε πολύ λογικές τιμές λίμνες, δάση, πάρκα, κατασκηνώσεις, σχολεία, χωράφια αγροτών, υγροβιότοποι, αρχαιολογικοί χώροι, οικόπεδα, παιδικές χαρές, κτίρια, ολυμπιακά ακίνητα (εξπουλήσαμε...) - με την εγγύηση του Δημόσιου - δεκτές μόνο σοβαρές προτάσεις: offshore εταιρίες, κατασκευαστικές εταιρίες, υπουργοί, βουλευτές, κουμπάροι, αποκλείονται άγνωστοι μεστίστες. «Το άρπιον της ημέρας οικοδομήσιμων». Μη χάνεις τον χρόνο και την πίστη σου (ΣΥΡΙΖΑ Χαλκιδικής)

◆ Κοινωνικός διάλογος και στρατηγική της Λισαβόνας: Αποτελεσματικότερη δημόσια διοίκηση, ανταγωνιστικότερη επιχείρηση, περιοστέρες και καλύτερες θέσεις εργασίας. Δευτέρα 22/9/2008. Ξενοδοχείο Athens Imperial (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος - ΟΚΕ)

Βάλαμε μαζί αυτές τις δύο αφίσες για τον απλούστατο λόγο ότι στην ημερίδα της ΟΚΕ για τη στρατηγική της Λισαβόνας (αγαπητέ Γιωργάκη, εσύ που είσαι τόσο μεγαλόψυχος συγχώρεσε το Χρηστάκη, ένα λάθος στη σταυροδοσία έκανε το παιδί, έχει τον υπ' όψη σου για κανένα υπουργείο, έστω και υφυπουργείο), εκτός από τη ΓΣΕΕ, πήρε μέρος και εκπρόσωπος του ΣΥΝ, ο οποίος με τη σειρά του τόνισε τη σημασία που δίνει ο ΣΥΝ στην ΟΚΕ, στον κοινωνικό διάλογο. Στο διάλογο, δηλαδή, με τις κατασκευαστικές εταιρίες, με τις offshore εταιρίες, τους υπουργούς, τους βουλευτές, τους κουμπάρους και δόλους τους παρατρεχόμενους, που καταγγέλλει ο ΣΥΡΙΖΑ Χαλκιδικής. Αυτή η πολυσχιδής τακτική του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ έχει μπερδέψει τόσο πολύ τα κέντρα εδουσίας και τα έχει κάνει να συνεδριάζουν νυχθμερόν για να την αντιμετωπίσουν, όπως καταγγέλλει ο καιριμέ

Mεια συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Παιδείας, πολύ μικρότερη των αναγκών των καιρών, πλην όμως μαχητική, απάντησαν οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στις προκλήσεις του υπουργείου Παιδείας. Τη συγκέντρωση κάλεσε η Διδασκαλική Ομοσπονδία και είχε αιχμή το δόρατος το δράμα των νηπιαγωγειών.

Η απελπιστική κατάσταση που βιώνουν χιλιάδες γονείς που φέρουν μια θέση στο δημόσιο νηπιαγωγείο για τα παι-

■ Γροθιά στο στομάχι του ΥΠΕΠΘ

Το δράμα των νηπιαγωγείων

διά τους, οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα των νηπιαγωγών, που κράτησαν το θέμα στην επικαιρότητα από πέρυσι (με συνεχείς πιέσεις προς τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία), όταν λειτούργησε για πρώτη φορά η μονοετής υποχρεωτικότητα, αλλά και τα συμφέροντα των ιδιωτών, που διατηρούν μαγαζιά «προσχολικής ογιαγής», που φέρουν προς το παρόν· δεν ικανοποιήθηκαν για λόγους επικοινωνιακής πολιτικής της πολιτικής γηγείας του υπουργείου Παιδείας, τοποθέτησαν το θέμα ψηλά στην ημερήσια ατζέντα των ΜΜΕ. Το προφίλ του κ. Ευρυπίδη, που ξημερώθηκε στις συνεντεύξεις και στις δημόσιες επισκέψεις, δέχθηκε πλήγμα και στρατοποτορίστηκε η μαγική εικόνα που ήθελε να παρουσιάζει για το δημόσιο σχολείο, όπου όλα φέρονται δήθεν λειτουργούν ρολόι. Γ' αυτό έχει χάσει την ψυχραιμία του, έχει αφήσει στη μπάντα το μειλίχιο στυλ του και συμπεριφέρεται με την αλαζονεία και τον αυταρχισμό της προκατόχου του (που την πλήρωσε αικριά στο κομματικό χρηματιστήριο), χρησιμοποιώντας τα ΜΑΤ έξω απ' τα γραφεία του, για να εμποδίσουν ακόμη και αυτή τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ να τον συναντήσει, ενώ αποδίδει σε συνδικαλιστική επινόηση τα στοιχεία που επικαλούνται οι εκπαιδευτικοί και η Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Κάνοντας χρήση του αριθμού των παιδιών που προσέφυγαν για εγγραφή στα δημόσια νηπιαγωγεία και αποσιωπώντας τα στοιχεία που αφορούν στο σύνολο των παιδιών νηπιαγακής και προνηπιακής ηλικίας, που θα έπρεπε να είναι στο δημόσιο νηπιαγωγείο και όχι στα ιδιωτικά νηπιαγωγεία

δει κανείς σε όλη της τη διάσταση, ότι δηλαδή πρέπει να είναι διετής, όπως (υποκριτικά) δηλώνει ο νόμος 1566/85. Δεύτερον, γιατί αναδεικνύουν το τεράστιο πρόβλημα της υλικοτεχνικής υποδομής των δημόσιων νηπιαγωγείων, πολλά εκ των οποίων στεγάζονται σε μιαγαζιά, υπόγεια και απαράδεκτα κλουβιά με ανύπαρκτες αυλές. Τρίτον, γιατί η «απορρόφηση» έγινε σε βάρος του εκπαιδευτικού έργου, αφού δημιουργήθηκαν 25άρια τμήματα και οι προϊστάμενοι πιέζουν τους νηπιαγωγούς να αυξήσουν κι άλλο τον αριθμό, ενώ

σε πάμπολλες περιπτώσεις παραβιάστηκαν τα γεωγραφικά όρια των σχολείων. Τέταρτον, γιατί το ίδιο το υπουργείο παραδέχεται ότι 5.500 περίπου προνήπια, ενώ προσέργησαν στο δημόσιο νηπιαγωγείο, εφόσον ο νόμος ορίζει ότι σ' αυτό γράφονται και οι δυο ηλικίες, άσχετα αν μόνο η φοίτηση των νηπίων είναι υποχρεωτική. Συνολικά δηλαδή απαιτούνται πάνω από 210.000 θέσεις για να καλυφθούν όλα τα παιδιά από το δημόσιο νηπιαγωγείο. Ο Συλιανίδης διατείνεται ότι απορροφήθηκαν 47.675 προνήπια. Συνεπώς έμειναν εκτός 57.980 παιδιά. Τα στοιχεία αυτά είναι κόλαφος για τον υπουργό Παιδείας. Ο Συλιανίδης έχει βαλθεί να μας πείσει επίσης ότι γίνεται τεράστιο έργο με την ανέγερση νέων σχολείων. Ομως, σύμφωνα με τα όσα είπε ο ίδιος στη βουλή, την τετραετία 2008-2012 είναι υπό κατασκευή μόνο 82 νηπιαγωγεία, ενώ υπό μελέτη (δηλαδή στις καλένδες) είνοι άλλα 60, 10 είναι στα χέρια των ΣΔΠ (οι γνωστές Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα) και 681 στον... γενικό προγραμματισμό. Δήλωσε επίσης ότι ενώ το 2004 τα νηπιαγωγεία ήταν 5.600, το 2008-09 έγιναν 5.903. Στην πραγματικότητα πρόκειται για παραρτήματα, που στεγάζονται σε απαράδεκτες συνθήκες, προκειμένου να καλυφθούν όπως-όπως οι ανάγκες και όχι για νέα νηπιαγωγεία σε σύγχρονα κτίρια. Επειτά είναι γνωστό, ότι αντί να αυξήσουν οι διορισμοί των μόνιμων νηπιαγωγών, αυτοί μειώθηκαν κατά 50% για την επόμενη διετία! Κρείττον σιγάν, έλεγαν οι αρχαιοί ημών πρόγονοι, αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα για τον αρχαιόπληκτο κατά τα άλλα υπουργό Παιδείας.

Γιούλα Γκεσούλη

Ισορροπία

Είναι πραγματικά γελοίο και θλιβερό ταυτόχρονα το θέαμα της πγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, που προσπαθεί ν' αποφύγει τη δημοσκοπική πτώση με «προτάσεις συνεργασίας» προς το ΠΑΣΟΚ. Οποιος συμμετέχει στο πολιτικό γίγνεσθαι ξέρει ότι αυτές οι προτάσεις είναι υποκριτικές και γίνονται για να απορριφθούν, μπας και ο ΣΥΡΙΖΑ καταφέρει να αποφύγει κάπως την «ενωτική» πίεση που δέχεται, όχι τόσο από την πγεσία του ΠΑΣΟΚ, αλλά από εκείνο το κομμάτι των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ που «ψύχει» ΣΥΡΙΖΑ (στα γκάλοπ πάντα) και τώρα επαναπατρίζεται, κυρίως επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ απορρίπτει την προοπτική συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ.

Αυτά, όμως, έχουν οι ξαφνικές μετακινήσεις ψηφοφόρων, ειδικά όταν γίνονται κάτω από την πίεση των κυρίαρχων ΜΜΕ. Οταν τα ΜΜΕ γυρίζουν την πλάκα (πάντα για τους δικούς τους λόγους), αρχίζει και το κοπάδι να διαλύεται και να επιστρέψει σιγά-σιγά στο μαντρί. Αυτά έχει ο κοινοβουλευτισμός και ο κυβερνητισμός, ιδιαίτερα όταν ασκούνται από έναν πολιτικό σχηματισμό που εδώ και πολλά χρόνια αναζητά ζωτικό χώρο, καθώς συνθλίβεται και από τα δεξιά και από τα αριστερά του.

Διότι οι ψηφοφόροι -όταν είναι απλώς ψηφοφόροι που παρακολουθούν τις εξελίξεις από τον καναπέ του σαλονιού τους- θέλουν αξιόπιστη λύση εξουσίας. Μάλιστα, η έννοια της αξιόπιστίας είναι πλέον εντελώς ξεχειλωμένη και ταυτίζεται με την έννοια του μικρότερου κακού. Δεν προσβλέπουν πλέον σε σοσιαλισμούς και κοινωνικές δικαιοσύνες. Κάτι καλύτερο από τη σημερινή κυβέρνηση θέλουν. Να πάρουν μια ανάσα θέλουν. Κάποια στιγμή, τα ΜΜΕ τους «έψησαν» ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν μια ασφαλιστική δικλίδια για να τραβήξει το ΠΑΣΟΚ προς το καλύτερο, για να μην υπάρξει παλινόρθωση του σημιτισμού. Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ απορρίπτει αυτή την προοπτική, επειδή δέχεται πίεση από αριστερά, από τα μέλη του και την παραδοσιακή εκλογική του βάση, είναι λογικό οι νεόκοποι ψηφοφόροι της δημοσκοπικής κάλπης ν' αρχίσουν να επαναπατρίζονται απογοπτεύμενοι. Πολλά μάλλον, όταν τα ίδια ΜΜΕ που έπιναν νερό στο όνομα της συνεργασίας τώρα αβαντάρουν ανοιχτά και απρόκαλυπτα το ΠΑΣΟΚ και υπονομεύουν -με τον τρόπο που αυτά έρουν- το ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν αμφιβάλλουμε ότι η πλειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελε μια συνεργασία με τον Περισσό. Ομως, η πόρτα από εκεί είναι κλειστή και δεν ανοίγει με τίποτα. Η βεντέτα δεν έχει αποφορτιστεί ούτε στο ελάχιστο. Ετσι, η ΣΥΡΙΖΙκή πγετική ομάδα καθίσταται πιο ευάλωτη στην πίεση από τα δεξιά, που έρχεται με δυναμικό τρόπο και από το εσωτερικό του κόμματος. Αν η επόμενη Βουλή δε δώσει αυτοδυναμία «θα αναλάβουμε την ευθύνη και θα προτείνουμε εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης για τον τόπο». Γιατί είμαστε σοβαρί πολιτική δύναμη», έλεγε την Τετάρτη σε ραδιοφωνική εμφάνισή του ο ευρωβουλευτής Δ. Παπαδημούλης, κωδικοποιώντας με απλό και εύλογο τρόπο την ουσία του κυβερνητισμού.

Οταν προβάλλεσαι ως δύναμη εξουσίας, όταν στην πολιτική σου δεν υπάρχει ίχνος επαναστατικότητας, αλλά μόνο ρεφορμιστική ρητορεία και anti-global φιλαρία, όταν αναμασάς τα παμπάλαια ιδεολογήματα της σοσιαλδημοκρατίας περί εξανθρωπισμού του καπιταλισμού, δεν έχεις περιθώρια να εμφανίζεσαι ως αριστερή-ταξική αντιπολίτευση ούτε σε επίπεδο βερμπαλιστικής δημαργώγιας. Είσαι υποχρεωμένος να πολιτεύεσαι ως δύναμη διαχείρισης.

Ποιο είναι το πρακτικό αποτέλεσμα όλων αυτών; Ο ΣΥΡΙΖΑ χρησιμοποιείται ως δεκανίκι του συστήματος για τον έλεγχο της πολιτικής κρίσης. Ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ για την αναβάττηση του κυρίαρχου ρεύματος της σοσιαλδημοκρατίας. Αν χρειαστεί, θα χρησιμοποιήσει και ως συμπληρωματική κυβερνητική δύναμη, για μια μεταβατική περίοδο.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΑΛΟΥ 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

